

Молодіжний Вісник

Громадська газета №34(59) березень - квітень 2010 року
Державного професійно-технічного навчального закладу
"Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище"
<http://vmvpu.vn.ua>

Н
А
Ш
І
Д
О
С
Я
Г
Н
Е
Н
Н
Я

- **Золота медаль** у конкурсі інноваційних розробок міжнародної виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні 2010";

- **Срібна медаль** у конкурсі інноваційних розробок Дванадцятій міжнародній виставці навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні 2009";

- **Почесний диплом** "За особистий внесок у розвиток інновацій" (директор ДПТНЗ "ВМВПУ" О.Д. Дмитрик);

- **Почесна грамота** "За проявлений професіоналізм" у II етапі Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності, професія "Кухар" (Громович Марина, гр. № 8);

- **I місце** серед команд ПТНЗ області з баскетболу (юнаки);

- **Свято обдарованої молоді** "Зоряний шлях", премійовані та нагороджені почесними грамотами 150 учнів училища;

- **III місце** за програмою Спартакіади ПТНЗ області з міні-футболу (юнацька збірна);

- **Диплом I ступеня** за перемогу в обласній виставці-конкурсі флористичного дизайну (Загон Оксана);

- **Диплом за перемогу** в обласній виставці-конкурсі флористичного дизайну, номінація "Креативна ідея" (Калінушка Марина);

- **Диплом за II місце** в обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» - вокальний ансамбль «ВМВПУ» (худ.керівник О.Чорна)

- **Диплом за III місце** в обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» - дует Петлінська В., Кучерук М. (худ.керівник О.Чорна)

- **I місце з міні-футболу** за програмою Спартакіади ПТНЗ області (збірна дівчат)

- **Отриманий Грант** у сумі 30 000 гривень у рамках реалізації обласної Програми розвитку інформаційних телекомунікацій та інноваційних технологій у закладах освіти області 2006-2010.

- **Лауреат конкурсу** у номінації «Інновації у професійно-технічній освіті у виставці-презентації: «Інноватика в освіті України-2009»

- **II місце** у Всеукраїнському конкурсі Web-дизайну - Снідевич Андрій, номінація «Web-програмування»

- **II місце** в обласному етапі X Міжнародного конкурсу знавців української мови імені П. Яцика (учениця гр. №29 Гнатюк М., викладач Мазуренко С.П.)

17-19 березня 2010 року у приміщенні Київського палацу дітей та юнацтва відбулася міжнародна виставка-презентація "Сучасні навчальні заклади - 2010".

Організатори виставки: Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України, компанія "Виставковий світ".

Міжнародну виставку-презентацію "Сучасні навчальні заклади - 2010" відкрив президент НАПН України, академік НАН і НАПН України В.Г. Кремень. Привітав організаторів, учасників та гостей виставки директор Інституту інноваційних технологій і змісту освіти МОН України Удод Олександр Андрійович.

Дана виставка - це важливий освітянський захід, мета якого показати кращі розробки і впровадження інноваційних технологій у навчальний процес, нові форми виховання молоді, здобутки у модернізації національної освіти.

Щороку виставка збирає велику кількість гостей із нашої держави та із закордону. Міжнародна виставка-презентація "Сучасні навчальні заклади - 2010" не стала виключенням, її учасниками стали 443 навчальні заклади та освітні організації.

Навчальні заклади усіх рівнів, наукові установи та органи управління освіти мали можливість комплексно продемонструвати свою діяльність для молоді, інвесторів, виробництва та бізнесу.

Учасники виставки мали можливість взяти участь у конференціях, семінарах, презентаціях, "круглих столах". На огляд громадськості були представлені інноваційні ідеї та досвід, педагогічні технології, навчальні програми, методичні матеріали, обладнання і матеріали для навчального процесу.

Виставка-презентація "Сучасні навчальні заклади - 2010" стала корисною і для тих, хто тільки робить свій життєвий вибір, адже українські і міжнародні компанії та навчальні заклади презентували вакансії для молоді, а також розкрили можливості отримання вищої та професійної освіти в Україні та за кордоном.

В рамках виставки відбулося нагородження переможців Золотими, Срібними і Бронзовими медалями в конкурсі за номінаціями:

" Компетентнісний

підхід в освітній діяльності вищої школи;

Інноватика в принципах і механізмах функціонування середнього освітнього закладу випереджаючої освіти для сталого розвитку;

- Застосування інноваційних педагогічних технологій при підготовці фахівців у вищих навчальних закладах I-II рівнів акредитації;

- Розробка та впровадження інноваційних технологій навчання у професійно-технічному навчальному закладі;

- Розробка та виробництво сучасних засобів навчання;

- Роль обласних інститутів післядипломної педагогічної освіти у науково-методичному забезпеченні системи управління якістю освітнього процесу.

Колектив Державного професійно-технічного навчального закладу "Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища" протягом багатьох років веде активну роботу щодо модернізації професійно-технічної освіти, впровадження сучасних новітніх педагогічних технологій. Для нашого навчального закладу вже стало доброю традицією щороку представляти на розсуд наших співвітчизників досягнення у галузі освіти та науки за минулий рік.

В 2010 році училище нагороджене золотою медаллю за перемогу у номінації "Розробка та впровадження інноваційних технологій навчання у професійно-технічному навчальному закладі".

Щиро вітаємо весь педагогічний колектив із таким високим досягненням.

Викладач Мельничук Л.В.

"СУЧАСНІ НАВЧАЛЬНІ
ЗАКЛАДИ - 2010"

На фото: директор училища Дмитрик О.Д. та методист ВК НМЦ ПТО Глущенко А.М.

"Христос Воскрес!" - "Воістину Воскрес!"

Слова, якими ми, здається, споконвіку вітаємо один одного в ці святкові дні. Привітні, святково вдягнені люди, освячені писанки, крашанки і паски в кошиках, чаруючий запах квітів та весни - все це створює незабутню, чисту та приємну атмосферу Великодня, дарує нам хороший настрій і дозволяє хоч на деякий час трохи відволіктися і забути про невзбухаючі післявиборчі та політичні катаклізми.

Взагалі, Великодні свята мають дуже багато різноманітних обрядів, і кожен з них, чи то пасхальні хліби, чи освячена вода, чи будь-що інше, має своє походження, в силу певних народних традицій.

Напевно справді важливо, за усіма урочистими святкуваннями, крашанками, писанками, пасками, історіями, легендами не забувати про першопричину свята, розуміти

ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ...

Якими барвами квітне це величне свято? Якими благодатними відчуттями воно осяєне?

Великдень для кожного з нас прикрашений вишитими рушниками, гілочками верби, святковими листівками, крашанками й писанками на глиняних тарілках, запашною паскою. А головне - це свято християнської любові, духовної єдності, світлої, легкокрилої радості. Тож нехай великоднє диво завжди надихає усіх на милосердя і добрі вчинки. Нехай свято Воскресіння Христового наповнює святе джерело віри чистою щирою любов'ю, а наше життя - миром, добром і ласкою. Бажаємо вам, щоб Великдень приніс у ваші сім'ї здоров'я, злагоду, достаток. Нехай у ваших серцях сяє весняне сонце промінчиками вічних християнських цінностей - віри, надії і любові!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Адміністрація ВМВПУ

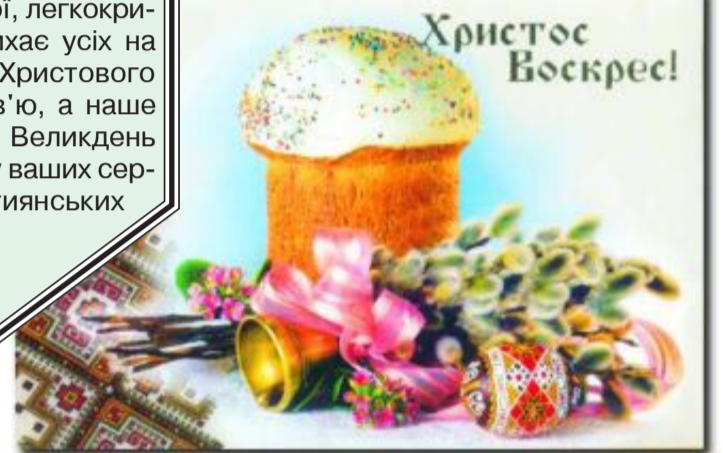
ПАСХА ТА ВЕЛИКДЕНЬ

для чого це все робилося і заради кого.

Напевнощо, заради кожної людини. Кожний рік я і моя родина чекаємо цього свята та дотримуємося певних народних традицій.

Усвідомивши це все, і повертаючись зранку з церкви, з радістю на серці, чистими та світлими думками, вам захочеться не тільки знайомим, але й усім зустрічним людям проголошувати - "Христос Воскрес!" І щиро чути у відповідь - "Воістину Воскрес!"

Підготувала Л.М. Захарчук
майстер виробничого навчання

ЧУДОВЕ СВЯТО ВЕЛИКДЕНЬ

В аграрному календарі українців не було різкого розмежування між сезонами. Кожен з них плавно переходив у наступний, утворюючи нескінченний ряд кругооберту природи, чергування періодів праці й відпочинку. Найсприятливішим для селянського дозвілля повсюди в Європі вважався осінньо-зимовий період, особливо насичений різноманітними звичаями та обрядами.

Наш народ споконвіку вкладав весь свій хист у сільське господарство. Все життя було підкорене ритму праці на землі, а свята відзначалися на межі від одного виду сільськогосподарських робіт до наступного. Ще в дохристиянські часи перед початком кожної роботи проводилися урочистості, заклинання, які мали сприяти вдалому виконанню робіт. Пізніше, з прийняттям християнства, ці "сезонні" свята переплелися з християнськими і в цьому вигляді дожили до наших часів, незважаючи на десятки років антирелігійної пропаганди. Весною, коли після холодної і голодної зими на селян чекала найбільш виснажлива робота - зорати та засіяти лан, святкували Великдень - свято Воскресіння Христа (Пасха). До цього дня господині печуть паски, а дівчата за допомогою фарб та воску розмальовують писанки, вкриваючи звичайне куряче яйце магичними різнобарвними візерунками. Писанки та звичайні крашанки (різними кольорами пофарбовані яйця) - є неодмінною ознакою цього свята. Великдень, немов квітка, виростає з дохристиянських вірувань, коли боги помирили і воскресали кожної пори року, звідти ж іде звичай пекти паски і фарбувати яйця.

ЯК У СВІТІ СВАТКУЮТЬ ВЕЛИКДЕНЬ

Пасха - найбільше свято християнства. Це свято у різних країнах світу святкують по-різному. Пропонуємо зробити невеликий "пасхальний похід" різними країнами.

Італія - Рим. У свято Пасхи католики світу свій погляд звертають на Рим. За старими традиціями у Великий Четвер Папа Римський омиває ноги 12-и священникам, так як це робив Ісус

своїм учням. У Велику П'ятницю у Колісєї дуже людно: віруючі надходять з усього світу, адже у хрестовому поході сам Папа несе хрест. А у День Воскресіння на площі св. Петра голова католиків благословляє усіх і вітає народи світу на 59 мовах. У понеділок римляни вирушають на пікніки на природу.

Румунія. У наших сусідів на свято Пасхи - похід до кладовищ. У маленькому селі - Путні - у ніч Пасхи вулиці не освічуються світлом. Зате горять тисячі свічок, квітами та свічками прикрашені могили. Діти у святковому вбранні несуть у маленьких кошиках червоні писанки, які кладуть на могили, всі моляться за своїх померлих, писанки роздають також бідним, аби вони теж молилися за упокій померлих, а потім починається пасхальний похід.

Чехія. Пасху у Чехії святкують так, як і ми. У Празі також на столі традиційні пасхальні стра-

ви - шовдарь, пасха, варені яйця, але випікають і калачі у формі ягняти та калачі із медом. Дівчата старанно малюють писанки, а хлопці в понеділок поспішають до них, але не поливати, а лускати дівчат вербовими прутиками, аби вони залишилися здоровими та вродливими на цілий рік.

Сербія. Подібно до нас, у сербів - вони православної віри - дуже суровий піст. На вербну неділю біля церкви із прутиками лускають дітей та говорять: "Рости великим, як верба". У Великдень служба вночі: єпископ роздає писанки. Віруючих вітає: "Христос Воскрес!", вони відповідають: "Воістину Воскрес!". У понеділок поливають дівчат, а на другу неділю во ім'я воскресіння вирушають на кладовища, куди виносять їсти-пити, священники моляться навколо могил.

США. Пасхальні традиції до Америки привезли переселенці із Європи, особливо із Англії. Там звичка у цей день із схилів, невеличких гірок "скочувати яйця", що нагадує те, як із могили Ісуса скочували скелі. Від 1880 р. біля Білого Дому традиційно проходять змагання для дітей по "скочуванню яєць", так що у цей день біля оселі Клінтонів спокійно бешкетують маленькі громадяни США. Існує звичай у цей день у Штатах прогулюватися у новому вбранні по магистральях, так що у Нью-Йорку на П'ятій авеню у цей день "голці ніде власти".

Болгари і Гагаузи південної Бессарабії. Для болгар і гагаузів, що проживають у селах Південної Бессарабії, (власне, як і для їхніх сусідів-українців), "Великдень - це найбільше свято". А тому відзначається три дні. Свято починається з того, що в храмі освячують паску та крашанки. От тільки, на відміну від українців, традиція вимагала після повернення з церкви, спершу відвідати кладовище та покласти на могили рідних і близьких освячені паску і яйця. А тоді вже сідати за святково прибраний стіл.

Світлі і радісні дні Христового Воскресіння знову приходять на землю України. Одвічне, як людське прагнення до гармонії, краси і радості.
Учениця групи № 14, Страшевська Т.

Багатомісний космічний корабель "Восход"

З усіх експонатів, що демонструються у відділі авіації і космонавтики Державного політехнічного музею, найбільшу увагу відвідувачів привертає спускний апарат (СА) космічного корабля "Восход", що побував у космосі.

4 жовтня 1957 р. людство стало свідком запуску в космос першого у світі штучного супутника Землі, створеного в Радянському Союзі під керівництвом С.П.Корольова. А рік потому керівництвом СРСР було прийнято рішення про розробку пілотованого супутника. Ініціатором цього рішення теж був С.П.Корольов.

Перший космічний корабель був виготовлений з алюмінієвих сплавів і складався з двох відсіків: спускного апарата (СА) з кабіною космонавта і приладового відсіку. Маса СА складала 2,5 т, діаметр 2,3 м. Зовні весь корпус покривався теплозахисним екраном, на який наносився шар теплоізоляції. У кабіні космонавта знаходилося крісло, прилади для керування кораблем, системи життєзабезпечення і терморегулювання. І хоча корабель був цілком автоматизований, космонавт у будь-яку хвилину міг узяти керування на себе.

Конструктор космічних кораблів, льотчик-космонавт К.П.Феоктистов у свої спогадах писав, як розпочавши розробку космічного корабля, проєктанти прийняли рішення повертати на землю не весь космічний корабель, а тільки ту його частину, яка необхідна для забезпечення повернення на землю пілота, і розділили космічний корабель на спускний апарат і приладо-агрегатний відсік. Потім розглядали різні форми спускного апарату: конус з різними кутами, зворотний конус, закруглені циліндри. При розробці треба було забезпечити достатній об'єм, хорошу стійкість на спуску, якомога меншу масу теплозахисту, врахувати аеродинаміку на гіперзвукових, надзвукових і дозвукових швидкостях. Коли розпочали аналізувати півсферу, з'явилася думка зробити спускний апарат сферичним. При заданому об'ємі сфера дає мінімальну поверхню, відповідно потребує найменшої маси теплозахисту. Її аеродинамічні властивості були добре досліджені на різних швидкостях, що спрощувало задачу розрахунку траєкторії спускного апарату і давало вигравш у часі. А стабілізація положення СА в атмосфері забезпечувалась зміщенням його центра ваги щодо геометричного центра.

При спуску перших одномісних космічних кораблів "Восток" космонавт катапультивався разом із кріслом на висоті 7 км; на висоті 4 км космонавт відокремлювався від крісла, розкривався основний парашут. Швидкість приземлення складала 5-6 м/с (як у парашутиста).

У 1961-1963 рр. у космос на "Востоках" літали Юрій Гагарін, Герман Тітов, Андріян Ніколаєв, Павло Попович, Валерій Биковський, Валентина Терешкова.

Але не завжди ж у кораблі буде літати один космонавт. Створення багатомісних кораблів дозволило б направляти в космос спеціалістів-інженерів, медиків, біологів, які могли б проводити в польоті різноманітні дослідження. У лютому 1964 р. С.П.Корольов поставив проєктам завдання розробити багатомісний корабель. Завдання було дуже складним. На ракеті мала стартувати група людей, які мали летіти в космос без скафандрів і повинні були повернутися на землю в СА, для чого необхідно було створити систему "м'якої посадки", і ще багато чого треба було зробити вперше. Щоб надихнути проєктантів, С.П.Корольов пообіцяв, що до екіпажу з 2-3 осіб можна буде включити й інженера. І закипіла в КБ робота.

У спускному апараті багатомісного космічного корабля "Восход" знаходився екіпаж (без скафандрів), розміщався апаратура системи забезпечення життєдіяльності, запаси їжі й води, засоби контролю і керування роботою борто-

12 квітня міжнародний День космонавтики

вих систем корабля, телевізійні камери, кінофотоапаратура, засоби пеленгації на ділянці спуску і посадки. Для підтримки основних параметрів мікроклімату кабіни використовувалася система кондиціонування, що забезпечує поглинання вуглекислого газу і вологи, а також виділення необхідної кількості кисню для дихання екіпажу. Кількість кисню регулювалася автоматично. У приладовому відсіку розміщалося радіостаткування, рідинні гальмівні ракетні двигуни, система терморегулювання, джерела струму. Зовні кріпилися балони із запасом стиснутого газу і двигуни системи орієнтації корабля, балони зі стиснутим киснем і повітрям для вентиляції скафандрів і забезпечення екіпажу киснем при аварійній розгерметизації кабіни.

У СА було встановлено три крісла з індивідуальними ложементами, оснащені додатковими амортизаторами. М'яку посадку забезпечували твердопаливні гальмові двигуни (ТТД), що спрацьовували в момент, коли землі торкався півтраметровий штир (він розмотувався перед приземленням СА як пружинна рулетка) і швидкість приземлення зменшувалася до 2-4 м/с. Істотно було поліпшено парашутну систему. З метою зменшення удару СА об земну поверхню, спуск на ділянці парашутування здійснювався на двох парашутах, що кріпилися не безпосередньо до СА, а до корпусу двигуна м'якої посадки за допомогою пірозамків. Після приземлення СА пірозамки спрацьовували і стренги парашутів відкидалися від СА, щоб при великому вітрі парашут не зміг тягти за собою апарат з космонавтами. Удосконалена апаратура ручного керування польотом і спуском дозволяла екіпажу орієнтувати корабель у просторі і здійснювати посадку в обраному районі, використовуючи при цьому кожний з наявних гальмових двигунів - основний (рідинний) чи резервний (твердопаливний). 1-й КК "Восход" мав три люки, через кожний з яких екіпаж міг вийти після приземлення. У кораблі було три ілюмінатори, через які екіпаж міг вести візуальні спостереження і кінофотозйомку.

От на такому новому багатомісному космічному кораблі "Восход" уже 12 жовтня 1964 р. стартував 1-й космічний екіпаж у складі трьох осіб: командира В.М.Комарова, наукового співробітника К.П.Феоктистова, лікаря Б.Б.Єгорова.

Перед екіпажем було поставлено такі завдання: випробувати новий багатомісний космічний корабель, досліджувати працездатність кожного члена екіпажу, виконати медико-біологічні, фізико-технічні та психологічні дослідження, вивчити вплив факторів польоту на організм людини, прове-

сти кінофотозйомку земної поверхні й ін.

Зробивши добовий політ і виконавши успішно всю намічену програму, екіпаж благополучно і м'яко приземлився в заданому районі. А через 5 місяців, 18 березня 1965 р., у космос стартував космічний корабель "Восход-2" із двома космонавтами - П.І.Беляєвим і О.О.Леоновим.

На цьому кораблі було додатково встановлено шлюзову камеру для виходу космонавта в космічний простір і повернення в корабель, що і зробив льотчик-космонавт О.О.Леонов. За 12 хвилин і 9 секунд перебування поза космічним кораблем він довів, що вихід з корабля у відкритий космос можливий і що людина в спеціальному скафандрі може у відкритому космосі не тільки існувати, але й фізично працювати та проводити наукові спостереження.

Цьому екіпажу довелося вперше - через відмову автоматики гальмової рушійної установки - взяти керування кораблем на себе і посадити його на Землю в ручному режимі.

Я пам'ятаю, як ми зустрічали на Байконурі, П.І.Беляєва і О.О.Леонova після повернення з космосу. Усі жителі м. Ленінська вийшли на вулиці. Від КПП до готелю "Космонавт" стояли люди. Крики "Ура!", "Перемога!", оплески супроводжували героїв до дверей готелю.

Я тоді й гадки не мав, що через 11 років буду працювати пліч-о-пліч з О.О.Леоновим та іншими космонавтами. Очолюючи Комплекс передстартової підготовки космонавтів на Байконурі, я брав безпосередню участь у підготовці до польоту в космос 29 радянських і закордонних космічних екіпажів.

Коли пілотовані польоти кораблів "Восход" закінчилися, вони ще багато років літали в космос, виконуючи програми в інтересах народного господарства, науки і Міністерства оборони.

Один з таких спускних апаратів космічного корабля "Восход", що побував у космосі, знаходиться у відділі авіації і космонавтики ДПМ. Цей СА викликає жвавий інтерес у школярів, студентів, усіх відвідувачів музею. Адже мало де можна побачити, торкнутися, а то й посидіти в космічному апараті, що обгорів у щільних шарах атмосфери при поверненні на Землю! Отже, заходьте, дивіться, знайомтеся!

О.С.Болтенко, зав. відділу авіації і космонавтики ім. І.І.Сікорського Державного політехнічного музею при НТУУ "КПІ", голова Київської ради ветеранів космодрому Байконур, заслужений випробувач Байконуру

Статтю підготувала за матеріалами Інтернету
Олексієнко Г.П., майстер в/н

ЯРМАРОК ЗНАНЬ!

12 березня 2010 р. у Державному професійно-технічному навчальному закладі "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" був проведений навчально-тренувальний ярмарок. Де взяли активну участь усі групи, які навчаються у НТФ "Перлина Поділля". Кожна група була поділена на дві підгрупи, що сприяло більш широкого розвитку ярмарки.

Кожна підгрупа представляла товаровиробника Вінницької області. Учасники ярмарку проводили презентацію товарів, дегустацію та продаж товарів готівковими та безготівковими розрахунками.

Основними документами для підготовки ярмарку були: каталог, прайс-лист, запрошення, рекламний буклет, візитки, електронна презентація, оформлення ярмаркового стенду, фірмовий стиль. Відповідно даним розробкам найкращі роботи були відзначені грамотами у номінаціях:

- "Інноваційний каталог-2010"
- "Найкращий ярмарковий стенд"
- "Зразковий ярмарковий стенд"
- "Стильний ярмарковий стенд"
- "Фірмова експозиція ярмаркового стенду"
- "Загальний вигляд команди"
- "Краща рекламна акція"
- "За підтримку регіонального виробника"
- "Ефективна рекламна компанія"

За новизну, оригінальність, стиль роботи та кваліфіковане володіння знаннями та навичками з напрямку "Комерційна діяльність" фірми (підгрупи) були нагороджені дипломами:

- "Золота Перлина ярмарку"
- "Гордість Парлини Поділля"
- "Бренд ярмарку"

Кожен учасник мав свою посаду, відповідно якій він виконував посадові обов'язки. Їх було відзначено і також нагороджено:

- "Найкраща бізнес-леді"
- "Молодий підприємець"
- "Керівник року"
- "Майстер креативу"
- "Майстер презентації"
- "Кращий рекламний агент"
- "Оперативне обслуговування клієнта"

Участь у ярмарку брали саме такі групи: №23, №33, №20, №48, №38, №42.

Даний захід відвідало чимало гостей з вищих навчальних закладів та роботодавців.

А наші враження залишаться незабутніми, яскравими, приємними, оскільки цей ярмарок був значним уроком в нашій майбутній професії. За що ми щиро вдячні організаторам цього заходу.

Учениця групи №23
Оранська М.

ЯКИМ Я БАЧУ СВОЄ МАЙБУТНЄ

Кожен - коваль своєї долі.
Апій

Кожна людина хоча б раз у житті замислювалася над тим, що на неї чекає. Кажуть, що заглядати у майбутнє означає спокушати долю, але чи так це? Є відмінність між пустопорожніми мріями та ретельно виплеканими планами, які допоможуть здійснити ці самі мрії. Але чи не марна це справа - будувати плани, не знаючи, здійсняться вони чи ні? Мабуть-таки не марна, тому що жодні блага не можуть впасти просто з неба, вони обов'язково стають результатом довгої та наполегливої праці, яка, у свою чергу, є результатом міркувань та плідних роздумів.

Сплановане життя - це не утопія. Жити відповідно до своїх планів не означає механічно існувати як робот, це значить поступово, крок за кроком йти до здійснення своїх бажань.

Звичайно, будь-хто хотів би жити за таким принципом: побажав - здійснилося. Щоправда, існує серйозна небезпека: людина не цінує легкої здобичі і не може повною мірою оцінити те, що отримала без зусиль. Але про таке здійснення бажань не варто навіть говорити, тому що це все одно неможливо. До того ж, потрібно бути обережним зі своїми бажаннями, тому що вони можуть здійснитися.

Тож кращий варіант - це спочатку чітко окреслити перелік бажаного, а потім намагатися втілювати власними зусиллями, "на ходу" коректуючи його відповідно до вимог реального світу та нових власних потреб, бо людині притаманно постійно змінюватись та перебувати у русі (звісно, наслідком є зміна наших пріоритетів, іноді дуже непередбачувана).

Яким би не було моє майбутнє, я хочу самостійно творити його та відповідати за свої вчинки, бо головним є не те, чого ми досягнемо в житті, а те, як ми це зробимо.

Звичайно, в майбутньому мені хотілося б плідно працювати, давати користь людям та своїй країні, і сподіваюся, мені це вдасться, тому що я обрав професію програміста, яка має принести мені задоволення та результат.

Але навіть не самореалізацію у професії я вважаю за головне у житті. Я гадаю, якщо людина зробить щасливою іншу людину, вона може вважати своє життя не даремно прожитими роками, а вогнищем, яке зігріло когось. Звичайно, добробут нації важить багато, а доля Землі, її екологічний стан та політичні негаразди нікого не можуть залишити байдужим. Але не менше важить і щастя в родині, взаєморозуміння з найріднішими людьми. І мені здається, що гармонія у окремій сім'ї (а хотілося б, щоб таких сімей було якомога більше) може сприяти тому, що наш світ теж стане гармонійнішим.

Із надією на це я роблю крок у своє майбутнє.

Богдан Бойко,
учень групи №50

МАМУСЮ, ДЯКУЮ, ЩО ТИ Є!

Дорога моя мамочко! Дуже часто під тиском щоденних проблем я забуваю сказати тобі одну важливу річ: Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ! Буває, не слухаю твоїх таких цінних і мудрих порад, ображаю необдуманим словом.

А ти, як завжди, все згодом прощаєш і пригортаєш у свої теплі, немов сонечко, обійми. Сьогодні прокинулася і зрозуміла одне - я, мабуть, найщасливіша у світі, бо поряд людина, яка ніколи не зрадить, підтримає, коли усі відвернуться, подасть руку, якщо впаду на тернистій дорозі життя.

Рідненька, повір, я обов'язково виправдаю усі твої содівання. Я зможу все, або лише ти була поруч. Хай невміло, але щиро молю Господа, щоб послав тобі довгих літ і міцного здоров'я. Дякую за недоспані ночі, турботу і ніжність.

Знаєш, якби я могла, то мабуть, усю газету списала б, розповідаючи про тебе - красиву, вічно молоду, добру, єдину, найкращу... Як же зігріває душу оце коротеньке, але таке вагоме слово - МАМА ...

Твоя донечка.

Мельник Оксана, група №19

ПЕРЕД СУДОМ - БАЙДУЖІСТЬ

був свідком таких подій чи от ситуацій.. Але чи готові ми визнати себе байдужим? Навряд чи. Простіше виправдатись, пославшись на брак часу. Так значно простіше.

Я думаю, що не треба вдаватися до абстрактних прикладів. Починати треба з себе. Ось хоча б з того, що наша байдужість проявляється в тому, що ми просто не хочемо, або деколи і лінуємось вислухати один одного, поговорити. На жаль, наше спілкування зараз перенеслось в "Контакт".

Нам всім доводилось чути оголошення з проханням надіслати кошти на лікування дитини. Чи приділяємо ми їм багато уваги? Ні. Почули - і забули. Хоча така допомога і не дуже б'є по гаманцю, бо це може бути 1,5, 10 грн. Можливо, хтось мав ці гроші для себе використати на сигарети, цукерки чи розваги. Набагато ціннішою тут є просто людська підтримка.

Я думаю, що люди байдужіють до всього навколо тому, що звикають до таких ситуацій. Саме глобалізоване суспільство (за "допомогою" ЗМІ) зробило все для "виховання" цієї байдужості. Увімкніть телевізор - майже кожна програма новин починається з жахів та трагедій вибухи газових балонів, вибухи метану на шахтах (з нескінченними людськими жертвами), ДТП на наших дорогах.

Кіно теж "не відстає": насильство, вбивства, зґвалтування, пограбування, шахрай-

ства, тобто теж суцільний негатив.. На жаль, сьогодні це стало повсякденною нормою.

А відкриті деякі популярні газети - на перших сторінках те ж саме. Бачачи і читаючи подібне, людина втрачає відчуття реальності, вірніше, сприймає таку собі "необхідну реальність сьогоднішнього буття". Медициною ж доведено, що людина (відповідно й людство) лише до певної межі має больові відчуття і реагує на них. У разі перевищення цього больового порогу вона просто втрачає здатність реагувати на подразники, настає таке собі "байдуже нереагування на зовнішні впливи".

На моє переконання, цим і пояснюється байдужість суспільства до тих бід ближнього, які наступають у вигляді природних і техногенних катастроф та "виховують" байдужість та нездатність сприйняття горя поруч.

Байдужість може знищити не тільки людину, а й державу. Бо вона впливає на мораль суспільства.

Сьогодні ми можемо говорити і про громадянську байдужість у масштабі держави. Значно простіше з усіма погодитись, або все розкритикувати, ніж взяти на себе відповідальність чи висловити свою думку, ідею. Для прикладу останні вибори. Участь у виборах 61%, багато не скористались своїм правом голосу. Це громадянська байдужість, яка може досить дорого обійтись і державі і суспільству. А тоді ми дивуємось чого ми так живемо.

Не бійся друзів - найгірше, що вони можуть зробити - це зрадити тебе.

Не бійся ворогів - найгірше, що вони можуть зробити - це вбити тебе.

Бійся байдужих. Через їхню мовчазну згоду у світі є і зрада, і вбивство, і всі нещастя на Землі.

Бережок С.М.

Серед актуальних проблем, що їх ставить сьогоднішня перед педагогами, юристами, психологами та працівниками різних державних і громадських інституцій, - гостро постає проблема морально- правового виховання дітей і молоді, як складова комплексної програми навчання і виховання національної системи освіти. Саме такі питання порушувались на обласному семінарі-практикумі викладачів правознавства, керівників правових клубів-гуртків ПТНЗ, який відбувся 17 березня в нашому навчальному закладі.

Активну участь в ньому взяли члени правового гуртка "Феміда" (керівник Бережок С.М.). Всі присутні стали учасниками відкритого судового засідання, на якому слухалась справа про обвинувачення Байдужості. Був справжній судовий процес: суддя (Бабак Н.) прокурор (Ганай О.), адвокат (Рокицький В), свідки: Крижанівська Г., Гнатюк М., Сандакова В., Нонік В., Сметанюк І.) та присяжні. На жаль, підсудна, як завжди, залишилася байдужою і не з'явилася на судові засідання. Але ми просто зобов'язані були її засудити, тому що надто дорого вона обходиться нашому суспільству.

Байдужість в окремих ситуаціях може інколи коштувати людині життя.

Якось ідучи вулицею, я бачив під парканом чоловіка, який лежав на землі. Поруч лежав поліетиленовий пакет. Зима, одяг не досить пристойний. Уваги з боку перехожих- ніякої. Я підійшов і ще одна жінка.

Чоловік ледве прошепотів, що йому погано. Ми викликали швидку допомогу. Лише з приїздом швидкої, люди почали зупинятись. До цього, всі проходили, вважаючи його п'яницею. А чи міг би хтось пройти так само, якби там лежала близька для нього людина?

При такій кількості людей людина могла б померти від переохолодження, в цій же ситуації могла бути і людина з серцевим приступом.

Ми вже не звертаємо інколи увагу на п'яних, на малолітніх, які палять сигарету. Бо це байдуже не тільки простим людям. Це байдуже і державі, яка рекламує алкоголь і сигарети. Кому це вигідно? Алко- і тютюнобізнесменам, яким держава дає зелене світло, яким вигідно, щоб пили курили, бо це їх прибуток.

Тоді батькам байдужі діти і їх життя. Тоді тобі байдуже як ти живеш і чим ти живеш.

Я хочу сказати, що навряд чи суспільство, або окремо взята людина визнає себе байдужою чи черствою. Можливо, кожен із нас мимоволі

"Небайдужі серця"

За ініціативи адміністрації училища та підтримки Ради учнівського самоврядування в училищі проведено першу благодійну виставку-ярмарок. Захід мав на меті допомогти учням, які гостро потребують соціальної підтримки.

З кожним роком соціальний стан

дітей, які приходять навчатись в наш навчальний заклад, погіршується. В цьому навчальному році в училищі навчається:

- Дітей-сиріт, та дітей, позбавлених батьківського піклування - 9 чоловік.

- Напівсиріт - 94 чоловіки

- 3 неповних сімей - 156 чоловік

- 3 багатодітних сімей - 78 чоловік

- Дітей із фізичними вадами - 34 чоловіки.

Звісно, сьогодні держава не може усім допомогти, а ми прагнемо, щоб ці діти відчували себе такими, як усі. В першому півріччі в училищі ми проводили подібну акцію. Яка допомогла придбати дітям, які потребують соціальної підтримки, теплий одяг та взуття.

На ярмарку були представлені роботи, які учні виготовили своїми руками. Особливий попит мали: кондитерські вироби, квіти, картини, вироби з дерева, речі виготов-

лені з бісеру, вишивки та інші речі. Найбільше отримали коштів за реалізацію виробів учні групи №6 (майстри в/н Лукашенко М.М., Московський Б.А., кл. керівник Мельничук Л.В.), групи №40 (майстри в/н Цимбалюк Д.М., кл. керівник Мельник Л.І.), групи №1 (майстри в/н Кондратюк Н.Ф., кл. керівник Мазур Р.А.), групи №29 (майстри в/н Сивак О.І., кл. керівник Помаз Н.В.) та інші.

Кошти, які зібрали на ярмарку були розподілені між дітьми на придбання необхідного одягу та взуття.

Діти, які отримали матеріальну допомогу, були дуже вдячні всім, хто відгукнувся і взяв участь в виставці-ярмарку, адміністрації училища за її організацію.

Сподіваємося, що цей захід стане доброю традицією у стінах нашого училища.

Заступник директора
Атаманенко Д.І.

На фото: вироби, які представлені учнями на продаж

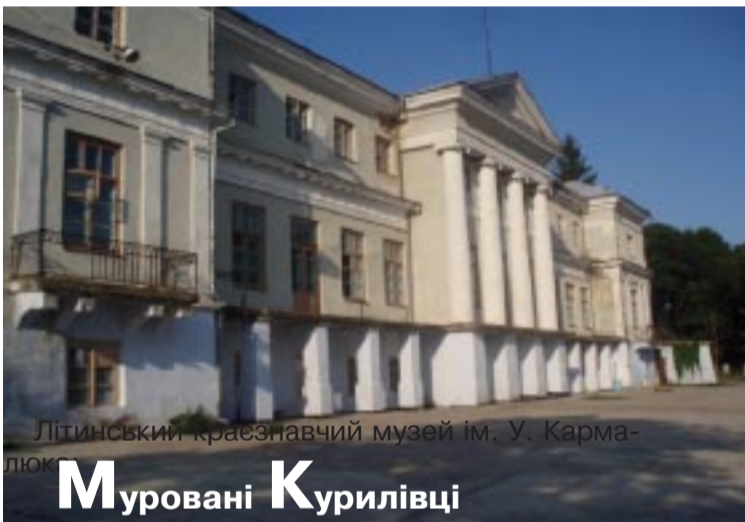
Літин Куточки Вінницької області, Стрижавка

які варто відвідати

Уперше згадується 1431 р. у грамоті князя Свидригайла. На острові, увореному р. Згар та її притокою Шмигавкою, було споруджено укріплений замок. Найяскравіші сторінки історії Літина пов'язані з іменем Устима Кармалюка. Саме в Літинській в'язниці чекав він страти, звідти і втік, очоливши повстання в'язнів 1827 р.

- Пам'ятки:
Костел Марії Сніжної, 1856 р.
- Музеї:

Куточки Вінницької області, які варто відвідати. Запрошуємо всіх читачів нашої газети надавати інформацію про незвичайні улюблені куточки, місця, будівлі, де Ви любите бувати, відпочивати, знаєте про ці місця цікаві історії, легенди.

Літинський краєзнавчий музей ім. У. Кармалюка

Муровані Курилівці

Розташоване на р. Жван.

Перша письмова згадка про село під назвою Чурилівці припадає на 1453 р. 1565 р. воно потрапило під владу феодала Поляновського. З кінця XVIII ст. перебувало у власності шляхтичів Косаківських. Після приєднання Правобережжя до Росії господарка маєтку відмовилася присягнути цариці, й за це село в неї відібрали і передали поміщикаві О. Комару. З 1861 р. було центром мурованокуриловецької волості Урицького повіту.

- Пам'ятки:

Садиба поміщика О. Комара, 1805 р.: вул. Спортивна, 1.

До її складу входять палац, арсенал, флігель, міст і парк XIX ст., а також мури замку XVI ст. Будівля палацу розташована на крутому перепаді рельєфу й має на чоловому фасаді два, а на парковому - три поверхи. Сьогодні на території садиби розміщено школу-інтернат.

Тиврів

Розташоване на р. Південний Буг.

Уперше згадується 1505 р., коли великий князь литовський Олександр надав Федькові Дашкевичу право на його волод-

іння. Місто розташовувалося неподалік Кучманського шляху, біля переправи через Південний Буг. За свою історію воно зазнало і нищівних розгромів від османського війська, і збройних сутичок між господарями цих земель - Калитинськими та Ярошинськими. Перемігши, Ярошинські відновили костел, збудували палац, розбили чудовий парк.

1891 р. палацу Тиврові продали Подільській єпархії, що відкрила там духовне училище. Проте 1898 р. сталася пожежа, яка дощенту зруйнувала центральну частину з фасадом, прикрашеним колонадою, та монастир. Сьогодні від палацу залишилися самі руїни, а костел утратив будь-які ознаки сакральної споруди й дотепер використовувався як завод.

- Пам'ятки:
Костел, 1742 р.
Руїни палацу, XIX ст.
Старий млин

На початку XX ст. перебудований на гідроелектростанцію.

- Музеї:
Тиврівський краєзнавчий музей:

Сутиски

У середині XVIII ст. воно дістало права містечка та, як придане, перейшло від Потоцьких до Грохольських.

- Пам'ятки:

Неподалік села в лісі розміщувалася гітлерівська ставка Вервольф. Вона функціонувала з вересня 1941 р. до квітня 1942 р. До її складу входили 81 будинок (зокрема особистий будинок Гітлера) й три залізобетонні бомбосховища. Вервольф був забезпечений першокласними системами водо- й енергопостачання, кана-

лізацією з очищенням стоків, що скидалися в Південний Буг, зв'язком (броньований кабель з'єднував його навіть із Берліном). Фюрер відвідав ставку лише двічі - 1942 і 1943 рр.

Сьогодні в лісі можна побачити бункери й інші напівприкриті бетонні конструкції.

(Тиврівський р-н)

Розташоване на березі Південного Бугу. Вперше згадується в XVI ст.

- Пам'ятки:
Садиба графа Д. Ф. Гейдена, XIX ст.

Залишилися флігелі та брама на території парку. Палац не зберігся, за-

Шаргород

(Тулчинський р-н)

Розташоване на р. Мурашка.

Перші документальні згадки припадають на 1494 р. Назва міста походить від давнього дієслова "ошпетити", "шпетити", тобто посварити, зробити страшним, негарним. За іншою версією, на базарах славилися місцеве сало - шпик. Під час Прутського походу 1711 р. у Шпикові зупинявся Петро I.

У XVIII ст. селище дісталася дочці Щенсного-Потоцького Октавії, котра одружилася зі Свейковським і збудувала палац-замок. 1865 р. правнук Щенсного продав Шпиків російському камер-юнкерові М. Балашову. Уже тоді шпиківський цукровий завод, побудований за проектом В. Городецького, давав значний прибуток, а його продукція здобула численні нагороди на Нижегородському, Петербурзькому та Московському ярмарках.

Цукровий завод працює і досі.

- Пам'ятки: Палац Свейковських, XVIII ст.

Статтю підготували:

майстер групи №6 Лукашенко М.М. та учень Усатюк Сергій за матеріалами книги «500 чарівних куточків України, які варто відвідати», укладачі Лагунова Т., Кашуба Ю., Харків, 2007

Свято обдарованої молоді "Ми - майбутнє України"

*Квітуй, Україно, та так щоб почули,
Що є на планеті красуня така,
І щоб подоляни, полісці, гуцули,
Чи то слобожани - єдина сім'я.
Крокуй, незалежність, вези Україну,
Нехай хвилі щастя виносить Дніпро.
І вічно пророчі слова твого сина,
Що розум засіяв для нас на добро.*

18 березня в стінах училища відзначали свято обдарованої молоді "Ми - майбутнє України". Близько ста учнів було нагороджено грамотами, дипломами та грошовою премією. Із занесенням на дошку пошани відзначені:

- Гнатюк Марина (гр. № 29) учасник II етапу 10-го Міжнародного конкурсу знавців української мови ім. П. Яцика, яка посіла II місце, учасниця історико-етнографічної експедиції "Народні умільці Вінниччини", нагороджено, дипломом I ступеня.

- Снідевич Андрій (гр. № 6) нагороджений дипломом II ступеня в обласному конкурсі з веб-дизайну та комп'ютерної анімації, учасник проектів "Життя має продовжуватись!", "Голодомор на Поділлі", переможець училищної олімпіади з інформатики.

Відмінники навчання: Даценко Олександр (гр. 18), Бронзов Сергій (гр. 30), Рогозіна Лідія (гр. 16), Бондар Ольга (гр. 21), Коржак Інна (гр. 21), Шульдїк Руслан (гр. 44), Савлук Юлія (гр. 20).

Багатогранний досвід виховання молоді переконує в тому, що вдумливий, проникливий погляд у самого себе, вміння примусити себе, здатність переживати докори сумління - усе це залежить від того, яке місце в духовному житті посіла праця. Щоб зробити її сферою самовиховання, треба дати кожному вихованцеві радість

праці, добитися того, щоб радість стала творчістю. Свої результати показали переможці конкурсу з фахової майстерності за професією "Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин": Мельник Андрій (гр. 12) - I місце; Марущак Михайло (гр. 30) - II місце; Харьков Олексій (гр. 26) - III місце. За професією "Оператор комп'ютерного набору" - Шатц Ольга (гр. 12) - I місце; Снідевич Андрій (гр. 6) - II місце; Чапська Ольга (гр. 17) - III місце.

Розумові здібності розвиваються в процесі оволодіння знаннями. Чим більше інтелектуально зростає людина, тим сильніша у неї потреба пов'язувати знання з життям. Найкраще показали свої знання в цій галузі учасники проектів, переможці училищних та обласних олімпіад: Талавера Світлана (гр. 12) посіла II місце в обласному фольклорно-етнографічному конкурсі "Чарівне моє Поділля"; Юрчак Сергій (гр. 25) посів I місце в училищній олімпіаді з інформатики.

Є у нас здобутки і у виховній роботі. Яскраво проявив себе вокальний ансамбль "Зорепад" (Горбачевська Катерина гр. 15, Пилинь

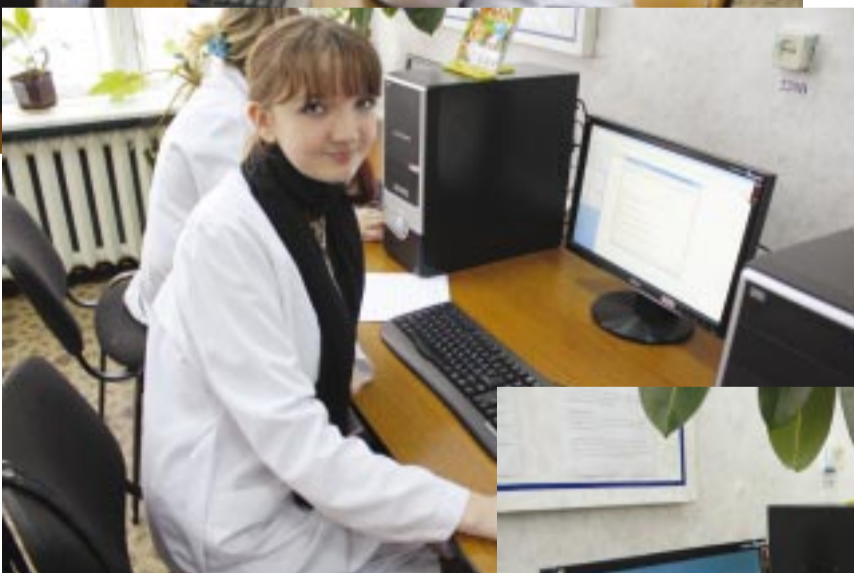
Юлія гр. 11, Наумова Олена гр. 11, Мазур Юлія гр. 8; Качур Іванна гр. 34; Іващенко Олександр гр. 2). Солоісти: Натитник Вероніка гр. 48, Скрипник Дмитро гр. 22, Скрипник Ірина гр. 17, Петліньська Вікторія та Кучерук Марина гр. 14.

Сила волі перетворює іскру фізичних сил у могутнє полум'я. Свою силу полум'я показали наші спортсмени у різних видах спорту. На змаганнях з міні-футболу наша команда посіла I місце: Дугіна Ольга, Гуцал Наталя, Задорожна Марина - гр. 14; Олійник Олена гр. 41; Бабак Наталя гр. 29.

Кушель Анатолій гр. 6, Заводяк Віталій гр. 13 - посіли I місце з настільного тенісу серед команд області.

Ми - майбутнє нашої України. Своїми знаннями, працею і здобутками підносимо її культуру. Бажаємо усім наснаги, творчих злетів, що дасть нам змогу пишатися як в навчальному закладі так і поза його межами.

Культуролог Чорна О.М.

конкурсу.

При виконанні завдань проводились оцінювання за такими критеріями: швидкість друку, проходження тестів; дотримання правил техніки безпеки; організація структури каталогів; створення текстового документу за даним зразком; створення електронної книги Excel; створення бази даних Access; створення презентації.

Призові місця зайняли, набравши кількість балів в теоретичному та практичному турі.

I місце гр. № 12 - Шатц Ольга
II місце гр. № 6 - Снідевич Андрій
III місце гр. № 17 - Чапська Ольга
IV місце гр. № 44 - Шульдїк Руслан
V місце гр. № 11 - Наумова Олена
VI місце гр. № 30 - Бронзов Сергій

Найкращий показник з швидкості друку показала учениця групи № 11 Наумова Олена.

З метою розширення та поглиблення знань учнів з обраної професії та виявлення найкращого фахового рівня серед учнівської молоді навчального закладу ДПТНЗ "ВМВПУ" 16 березня 2010 року відбувся конкурс фахової майстерності з професії "Оператор комп'ютерної верстки"

Взяли участь 17 учнів в другому етапі

Оргкомітет конкурсу

Експерсія групи № 13 на ВП "Вінницяхліб"

Згідно з навчальними планами та програмами, з метою покращення якості підготовки учнів та ознайомлення з новими технологіями, раціональною організацією робочих місць та використанням нових матеріалів, інструментів і обладнання за професією "Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин" проведе-на експерсія 11 березня 2010 року для групи № 13 у ВАТ "Концерн Хлібпром" ВП "Вінницяхліб". Всі учні групи № 13 в повному складі разом із керівництвом групи Гнатюк О.М. та Тихоненко В.В. з великим ентузіазмом та задоволенням відвідали дане підприємство. Експерсію організувала Пшенична Любов Вікторівна, яка розказала учням про традиції українського народу пов'язані з хлібом, а саме:

"Хліб усьому голова", "Без хліба - суха бесіда", "Рибка без хліба бридка" - ці та інші приказки оцінюють величезну роль хліба у побутовій культурі. Хліб був не лише предметом їжі, він виконував і символічну функцію у багатьох обрядах.

В Україні хліб пекли переважно з житньої муки, що із здивуванням засвідчували іноземні мандрівники (зокрема Павло Алеппський, XVII ст.). Українців же, які "ходили" в чужі землі (В.Г. Григорович-Барський, XVIII ст.), дивував солодкий, як мед, пшеничний хліб, яким харчувалися іноземці. Але у другій половині XIX ст. із зубожінням великої частини українських селян житній хліб ставав рідкістю. На Півдні сіяли більше пшениці, тому у цьому регіоні забезпеченість пшеничним хлібом (щоправда, теж з разового борошна і з домішками) була кращою. На Полтавщині й Слобожанщині переважав житній хліб з гречаними домішками, на Поліссі - з картопляними, у Західній Україні - ячмінними, кукурудзяними, вівсяними, а в Карпатах пекли чисті вівсяники.

Найбільш характерним способом виготовлення хліба був опарний (розчинний), тобто шляхом ферментації. Хліб завдавали у дерев'яній діжі на залишкові розчини з минулої випічки, вимішували спочатку дерев'яною копистою, а з додаванням борошна й загустінням тіста - рукою. Тісто підходило декілька годин у теплому місці. Випікали хліб у гарячій печі на капустяному або дубовому листі без форми.

Хліб готували раз на тиждень, найчастіше у суботу. Цим займалися жінки, рідше дівчата. Виготовлення хліба було своєрідним ритуалом, обставлялося низкою заборон і обмежень. Так, не можна було пекти хліб у п'ятницю, тримати двері відчиненими при саджанні хліба у піч, торкатися до тіста "нечистий" жінці, позичати з дому хлібну діжу й лопату тощо.

Хліб символізував гостинність, добробут, ним благословляли молодих на щасливе подружнє життя, вітали матір з новонародженим, з хлібом-сіллю зустрічали дорогих гостей, вперше входили в нову хату.

Із випеченого тіста готували перепічки або підпалки, якщо хліба не вистачало на тиждень. Пекли пампушки, книші з олією, пироги з капустою, гречаною кашею, сиром, цибулею, горохом, квасолею, гарбузом, ягодами і фруктами (свіжими, відвареними, сушеними). Ці вироби, як і хліб, лише на великі свята пекли з пшеничного тіста, частіше - з житнього. Робили також гречані ставбці, пампушки, гречаники. Із пшонаного й кукурудзяного борошна з домішками житньої чи пшеничної муки на Поділлі готували малаї.

Хліб усьому голова

який смак хліба. Тісто замішують, витримують певний час, потім подають у машину, де за допомогою розподільника тісто розділяється на частини, розкачується на конвеєрі, підходить і випікається, і все це не руками, а за допомогою сучасного автоматизованого обладнання. На вході закладається тісто, а виходить через деякий час гарячий хліб.

Усі паковані хлібобулочні вироби ВП "Вінницяхліб" тепер пакуються в нову упаковку. Такі видозміни відбулись у всіх регіонах присутності концерну - це захист продукції від підробок. За спостереженнями фахівців ринку, сьогодні значна частина хлібобулочної продукції невідомого походження реалізовується під відомими марками крупних виробників. На часі стала зміна структури попиту, коли люди стали значно більше купувати пакованої продукції. Що посприяло розробці нової упаковки, яка в певній мірі захищатиме вироби від чужого сурогату. Таким чином, покращена упаковка виконуватиме кілька функцій. По-перше - різниця для кожного сорту, кольорова, інформативна вона означатиме безпеку продукції під назвами концерну. По-друге - яскравий колір дозволить споживачу швидше знаходити відповідну продукцію на полицях. і звісно, упаковка продовжуватиме життя продукції. До речі, упаковка має новий кліпсатор, що споживачу додає зручності у відкриванні та повторному закриванні пакету з продукцією. При цьому - вигляд безпосередньо продукції ВП "Вінницяхліб", її смакові властивості та ціна - не зміняться.

Всі були задоволені гарною змістовною і цікавою експерсією. Дякуємо всім працівникам хлібопекарської галузі за Ваш труд.

Статтю підготувала Гнатюк Олена Михайлівна, майстер в/н гр. 13

Найдавнішим за способом приготування хліба можна вважати хліб прісний, без закваски. В Україні це були коржі, які смажили на сковороді у невеликій кількості олії (рідше смальцю) або у печі. Їх готували здебільшого у пости, на свята (Маковія, Спасо-Преображення). З тонко розкачаного тіста, підсмаженого і перекладеного засмажкою з олії й цибулі, робили пундики. Досить поширені були млинці з різних видів муки.

В теперішній час мало хто випікає хліб самотужки. Виробництвом хліба займаються організації, товариства, підприємства. Так в нашому місті Вінниця - це ВАТ "Концерн Хлібпром" ВП "Вінницяхліб", яке розташоване на вулиці Артема 1. Пройшовши довгий шлях розбудов та нарощування потужностей. ВП "Вінницяхліб" виготовляє за добу до 15 тон хлібобулочних та 100 кг кондитерських виробів у широкому асортименті. Вироби ВП "Вінницяхліб" - це близько 35 найменувань хлібобулочних та 25 видів кондитерських виробів на усі смаки. Підприємство бере участь у різноманітних виставках продукції і було неодноразово нагороджено почесними грамотами та дипломами за виробництво високоякісної продукції.

Це підприємство виготовляє різноманітну продукцію, а саме: чорний та білий хліб, бородинський хліб, різноманітні булочки, струдли з маком, з варенням, випікають вівсяне печиво, сушки декількох видів, а також, всім з дитинства знану соломку. Виробництво всієї продукції виконується механізовано, лише деякі з операцій виконуються людьми. Кожний цех займається виготовленням певного виду продукції.

Скільки праці необхідно прикласти для того, щоб проснувшись зранку ми змогли з'їсти свіжевипечені хлібобулочні вироби. Для цього на підприємстві люди працюють в декілька змін. Виробництво продукції майже не зупиняється. Дуже цікаво спостерігати за тим, як відбувається на твоїх очах виготовлення пахкого, смачного, на будь-

Брейн-рінг і кулінарна справа

Сьогодні справжній кулінар-кондитер, майстер своєї справи повинен не тільки досконало володіти технологією приготування страв та виробів, але і бути всебічно розвинутою особистістю, знати витоки кулінарії, цікаві історичні та статистичні факти, уміти захопити людину мистецтвом кулінарії.

Завданням викладача спеціальних дисциплін є не лише сформувати в учнів професійні знання, але і розвинути логічне мислення, технічну та художню уяву, які згодом відобразяться в успіхах та досягненнях вихованців у їх дорослому самостійному житті.

У рамках декади кухарів, кондитерів 11 березня 2010 року відбувся кулінарний брейн-рінг між командами груп №47 (2 курс) та гр. №41 (3 курс).

Метою цього заходу було виявлення рівня професійних знань учнів, логічного мислення та ступеня їх загального розвитку.

Захід проходив у 4-х турах, кожен із яких оцінювало компетентне журі у складі викладачів спецдисциплін, майстрів та старшого майстра училища.

У першому турі "Кулінарні перли-

ни" командам було запропоновано дати відповідь на цікавинки кулінарної технології; у другому - завершити народні прислів'я і приказки, в яких згадуються продукти харчування; третій тур полягав у висвітленні знань іноземних кухонь; у четвертому учасники повинні були впізнати страву по фотографії та пояснити особливості її приготування.

Учні показали добрі знання кулінарної справи, традицій та професійних історичних відомостей. Активно допомагали командам-учасникам і вболівальники - учні груп №№41, 47, 4. Найвагоміший внесок у результат команди гр.№47 внесли учні Омельчук Кося, Овдійчук Андрій, Мартинюк Женя, у результаті чого команда виборола I місце.

Активно брали участь у грі і учні команди гр. №41 Меленчук Богдан, Біженко Людмила, Іванова Ірина.

Захід пройшов цікаво і жваво, всі присутні отримали задоволення. Команди - учасники були нагороджені грамотами та подяками.

Викладач спецдисциплін
Іваніщєва О.А.

ДЕСЯТИЙ МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ІМЕНІ ПЕТРА ЯЦИКА

Учасником конкурсу знавців з української мови стала учениця третього курсу ДПТНЗ

"ВМВПУ" групи № 29 Гнатюк Марина Миколаївна, яка зайняла друге місце в обласному етапі X Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Також стала учасницею IV туру конкурсу, в якому взяли участь учні шкіл 3-11 класів, професійних училищ, студенти коледжів, технікумів та вищих навчальних закладів.

Керівником та духовним наставником стала викладач української мови та літератури Мазуренко Світлана Павлівна. Серйозна підготовка та сумлінна праця викладача не залишилися без уваги. Адже, завдяки таким викладачам з великим стажем та професійним підходом до своїх учнів, у рядах переможців ми бачимо своїх учнів, які з гордістю

несуть ім'я нашого училища.

Нагородили дипломом підписаним Міністром освіти і науки Іваном Вакарчуком та Президентом Ліги українських меценатів Володимиром Загорієм.

Завдання для IV загальнонаціонального етапу X Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика (3 години)

1. Напишіть твір на одну із запропонованих тем.

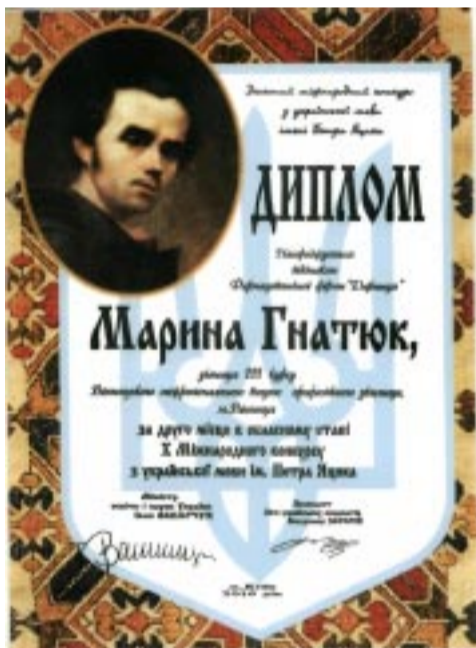
1. І той любов'ю повниться до світу, хто рідну землю має

під собою (М. Вінграновський).

2. Навіщо я? Куди моя дорога? (І. Драч).

3. Людська гідність на трагічному іспиті історії (за творами І. Багряного).

(10 б.)

2. Хто і кому з літературних героїв сказав такі слова:

"Ні, любий, я тобі не дорікаю, а тільки - смутно, що не можеш ти своїм життям до себе дорівнятись"? Що означає підкреслений вираз? (5 б.)

3. Замість крапок вставте потрібну букву чи знак. Із двома словами складіть речення.

В...яз, д...юшес, ф...юзел...яж, верф...ю, возз...єднання...я, під...йом, м...ясо, кон...як, т...м...я н'ють, пан...європейс...кий, сап...янці, барел...єф, черв...ячок, л...яда, безхліб...я, підв...язаний, сім...янин, батал...йон, бал...юстрада.

(5 б.)
4. Запишіть словосполучення, правильно вживаючи числівники з іменниками.

Замініть числа словами. Дробові 1/3 (Азія), 3/4 (ділянка), 3/5 (аркуш).

Збірні: 3 (коні), 8 (курчата), 2

(відро), 10 (хлопців), 3 (вікно).

Цілі: 50 (зошит), 150 (центнер), 16 (учень).

(5 б.)

5. Складіть тести для тематичного контролю (6 пунктів) "Безспло-

лучникове

складне речення. Розділові знаки в ньому".

(5 б.)

6. Складіть мовний автопортрет.

(5 б.)

7. Дайте собі відповідь на запитання поета Віктора Баранова:

Я до себе кажу і до кожного з вас: "Говори! Говоримо усі, хоч ми й добре навчилися мовчати. Запитаймо у себе: відколи, з якої пори почали

українці себе у собі забувати?" (5 б.)

8. Назвіть і обгрунтуйте улюблений твір української літератури і улюбленого персонажа.

Гнатюк Марина, учениця гр. №29

На фото: Гнатюк Марина

Кондитер

- це та професія, майстри якої створюють свято у вирі буденності, передають барви природи та свою творчу фантазію у смачному солодкому диві. Небагато знайдеться людей, котрі відмовились б від витворів умілих рук професіонала. Творчість кондитера здатна задовольнити не лише гастрономічні, а й естетичні та культурні смаки сучасної людини.

В рамках проведення декади "Кухарів. Кондитерів" майстри виробничого навчання провели майстер-класи кондитерського мистецтва на яких ділились своїм досвідом з не тільки з учнями але й зі своїми колегами.

Олійник Л.М. провела майстер клас з "Приготування білкового крему та видів оздоблення з нього"

Біжко Віта Сергіївна показала виготовлення пиріжків різних форм

Молодова Н.А. поділилася своїм досвідом оздоблювати короваї.

Підготувала матеріал
Пахолук О.М.

Однією із важливих форм духовного збагачення молоді є культурний обмін.

У теплій та невимушеній обстановці 16 березня 2010 року у рамках мовної декади пройшла зустріч із вінницьким поетом, прозаїком, драматургом, членом НСПУ Володимиром Рабенчуком.

Автор чимало цікавого розповів про себе, про свій творчий та життєвий шлях. Присутні дізнались, що народився він 2 липня 1944 року у селі Зозові Липовецького району на Вінничині. Член НСПУ з 1984 року. Працює в жанрах поезії, прози, кінодраматургії, публіцистики.

Закінчив десятирічку у Зозові (1961), навчався в ремісничому училищі в Молдові, працював у Бельцях складальником на оборонному заводі. Три роки служив в армії. У 1973 році закінчив факультет журналістики Львівського державного університету ім. Івана Франка, у 2001-у - юридичний факультет Національної Академії державної податкової служби України.

З 1966 року працював журналістом у районних та обласних ЗМІ, кореспондентом Бюро пропаганди художньої літератури НСПУ по Вінницькій області (1984-1992), відповідальним секретарем Вінницької обласної письменницької організації (1992-1995), сценаристом на кіностудії "Укртелефільм", головним редактором інформаційно-телевізійного агентства "Віта", з початку 1997 року до 2003 включно займав посаду начальника відділу інформації

Літературна зустріч із письменником-земляком Володимиром Рабенчуком

та громадських зв'язків міської податкової інспекції у Вінниці. Радник податкової служби другого рангу.

У 2005 році знову обраний головою ради Вінницької організації НСПУ. Основні видання: "Червоний вітер" - поезії, поема (1975), "Вітрило ранку" (1980), "Стремління" (1983), "Весільний поїзд" (1986), "Травневі смолоскипи" (1994), "Космина та його родина" - казка (2004), "Мріяння зорі" - Вибране. Поезія, проза, казки, публіцистика (2004).

Лауреат обласних літературних премій ім. Миколи Трублаїні та Двічі Героя Соцпраці Пилипа Желюка, лауреат обласної літературно-мистецької премії "Кришталева вишня". Всеукраїнської літературно-мистецької премії ім. Степана Руданського та Всеукраїнської літературної премії ім. Михайла Коцюбинського.

Учні та викладачі методичної комісії української мови та літератури із захопленням слухали авторські твори, які декламував письменник, щирі усмішки викликали його гумористичні оповідки.

Володимир Семенович розповів у кількох словах про діяльність Вінницької обласної письменницької організації, познайомив слухачів із найкращими збірками, які вийшли друком.

Швидко промайнув час, запланований для зустрічі. Теплі слова подяки лунали із уст слухачів. На згадку бажаючі придбали книги автора та збірки письменників НСПУ.

Викладач української мови та літератури
Ластівка І.В.

Де заробити студентіві

Кожний студент, який не хоче залежати від батьків, шукає власні джерела прибутку. Звісно, найкраще влаштуватися на роботу у фірму, профіль якої близький до твоєї майбутньої професії. Але як бути, якщо на роботу в такій фірмі немає часу (а може, просто бажання)? Головне - не опускати руки. Є багато інших можливостей заробити на улюблений концерт, та ще й залишитися на інші витрати. Досить лише вийти на вулицю...

ВУЛИЧНА РЕКЛАМА. Якщо у тебе немає проблем із спілкуванням і ти можеш заговорити з цілком незнайомою людиною, приєднайся (певна річ, за гроші) до якоїсь рекламної кампанії, які чимало фірм проводять не рідше раз у сезон. Робота проста: роздавати листівки в місцях скупчення народу; ходити рекламним "бутербродом"; обмінювати "неправильні" диски на "правильні"; пригощати перехожих новим чаєм або новими шоколадками. Головне в цій роботі - вміння зберігати посмішку і приязність кілька годин поспіль. Заробити можна біля на день.

ВУЛИЧНА ТОРГІВЛЯ. Та ж сама рекламна кампанія, тільки з продажем товару. Тоді видають фірмовий товар, уніформу і відправляють на "точку". Крім привабливої зовнішності, треба мати ще й дзвінкий голос. Адже доведеться

покричати: "Підбадьорлива Кока-кола!". До того ж робити це треба так, щоб народ не поглядав на тебе скоса, а купував продукцію. У середньому на такій роботі можна одержати чималу суму за годину, а заодно безплатно скуштувати те, що ти продаєш.

ВУЛИЧНІ ОПИТУВАННЯ. Для цієї роботи знадобиться наполегливість і терпіння. Доведеться ставити першому-ліпшому (іноді строго визначеним типажам) різні безглузді запитання наприклад: "Яким шампунем ви користуєтесь?" або "До якого клубу ви ходите?". Приготуйтеся до того, що велика частина "перших-ліпших" шарахатиметься від Вас з переляку або буркотітиме собі під ніс: "Ні до якого". Втім, така робота рясніє кумедними ситуаціями. За кожного опитаного дають у середньому 40 гривень, а якщо ти займаєшся опитуванням по телефону - тоді не більше 15 гривень.

Тимчасову роботу також можна пошукати в інтернеті. Непогані вакансії трапляються, наприклад, на АJOBI. Одне слово, в електронному павутинні студент може спокійно знайти собі роботу до душі чи за можливостями.

Загалом, гадаю, головну думку цієї невеличкої замітки ви зрозуміли - треба просто почати шукати і бути наполегливим. «І нехай вам щастить!»

Викладач Вижга М.В.

Освіта. Чи потрібна вона?

Де книжка змалечку відкрита,
В пошані грамота, перо,
Де грамота - там і освіта,
А де освіта - там добро!
(І. В'яземський)

Ці слова поета ще раз нас переконують, що шлях до добра пролягає тільки через освіту. Бо дійсно, щоб посісти гідне місце в суспільстві, уквітчати рідну землю своєю працею і любов'ю, нам, молодим людям, які сьогодні здобувають освіту у середніх спеціальних і вищих навчальних закладах, треба налаштувати свої сили на цю велику справу. І нехай багато хто вважає моїх ровесників ще дітьми, але я переконана, що саме сьогодні ми маємо закласти ту основу, на якій в майбутньому здійсниться наша мрія.

Дехто з однокурсників іноді намагається переконати мене в тому, що освіта не така вже й важлива, що сьогодні і без неї можна "сколотити" капітал, були б тільки хист та сила. Але я з цим не погоджуюся, бо не можна нехтувати нашим майбутнім, пристосовуючись до сьогоднішніх тимчасових негараздів у економіці нашої країни. Я переконана, що в кожній людині є святе і велике призначення - залишити по собі гідний слід. І через те ми не маємо права губити свої здібності, талант, інтелект, якими нас наділила природа.

Наприклад, я, здобуваючи сьогодні професію "Кухар. Кондитер", не думаю зупинитися на досягнутому, а мрію і далі продовжувати своє навчання, удосконалюватися, готувати себе до майбутнього життя. Тому тільки освіта, яка має не закінчуватися навіть за порогом вищого навчального закладу, може стати найголовнішим помічником.

Україна гідна того, щоб у вінку її слави були імена високоосвічених синів і дочок, якими так багата історія моєї землі.

Іванова І., гр № 41

Ти мене не розумієш...

"Ти мене не розумієш" - мабуть, кожен із батьків чув таке від своєї дитини у відповідний момент. Це цілком нормальна фраза для підлітка, у якого перехідний період, коли дитина проходить процес становлення як особистість. Через деякий час така проблема зникає, тільки мінає вищезгадане явище. Але що робити, коли ця проблема дійсно вкорінюється у сім'ю і з підлітковим віком вона ніяк не пов'язана? Батьки, не знаходячи спільної мови зі своїм чадом, а інколи і не шукаючи її, цілком полишають спроби порозумітися. Таким чином, дитина сама постає перед своїми негараздами, які часто створюють рідні, не розуміючи, що потрібно робити. Пошук захисту, опіки часто приводить юних осіб до наркотиків, суїциду, алкоголю, сумнівних знайомств і цей список можна продовжити далі менш "лагідними" назвами. То чому ж виходить так, що рідні за походженням люди, стають настільки віддаленими одне від одного?

Більшість психологів стверджує, що основною проблемою непорозуміння батьків із дітьми, є міжпоколінний розрив. З таким швидким розвитком науки, техніки та культури просто не може встигнути. Діти ж, натомість, чудово вживаються у сучасному поколінні, де кардинально змінилися потреби та цінності, інтереси

не обмежуються дідом Морозом та шкільною програмою - їм просто цього не вистачає. Вони потребують "оновлення" інформації, якоїсь новизни. Саме це і стає першою причиною для відсутності спільних інтересів.

Велику роль також відіграє увага, якої не вистачає дітям. Дорослі занадто заклопотані проблемами, що, інколи, навіть, забувають поцікавитися у своїх "малих", як справи, або що нового трапилось за день. Саме з цих запитань має розпочинатися розмова, коли за вечерею, або після повернення додому з роботи.

Це буде перший ґрунтовний крок до порозуміння. Якщо запитують, отже небадужі. Але зупинитись на цьому непотрібно. Порозуміння криється у спілкуванні, потрібно більше часу проводити разом. Після цього знайдеться порозуміння, хоч на знаходження спільної мови не сподівайтесь.

Потрібно пам'ятати: як би не відрізнялися батьки із дітьми, якими різними не були б їхні покоління, завжди залишаються актуальними вічні проблеми - авторитет, протилежна стать, друзі та самоствердження. Саме із цим постають головні проблеми і з цього потрібно розпочинати відновлювати свої стосунки з "квітами життя".

Гр. №40 Ксеник Олена

Ріки мов

Освіта відіграє дуже велику роль в нашому житті. Це одна із найкоштовніших здобутків, що людина може дістати у своєму житті. Протягом всієї історії людства освіта високо цінувалася. Процес в основному залежав від високоосвічених людей.

Самоосвіта також дуже важлива для розвитку талантів людини. Тільки за допомогою самоосвіти людина може стати гармонійно розвинутою особистістю.

Людина стає висококваліфікованим фахівцем після одержання фахової освіти. І професіоналізм може бути досягнутий тільки з її допомогою. Адже, навіть висококваліфіковані фахівці час від часу обновляють свої знання на курсах підвищення кваліфікації.

За допомогою освіти ми одержуємо знання про цей світ та життя. Багато видатних відкриттів були б неможливі, якби люди не були зацікавлені у вивченні чогось-небудь. Освіта розвиває різні боки людської особистості, розвиває її здібності. Крім того, вона допомагає людині зрозуміти себе, вибрати правильну дорогу в житті. Цивілізована держава відрізняється від інших тим, що приділяє багато уваги освіті. Джон Кеннеді сказав: "Нам прогрес, як нації, цілком залежить від нашого прогресу в освіті". Але це стосується не тільки однієї окремої нації. Ми знаємо, що наука і мистецтво належать усьому світу. Перед ними зникають національні бар'єри.

Вивчення іноземних мов - нелегка справа. Протягом багатьох століть люди вивчають іноземні мови. Люди в Європі почали вивчати іноземні мови в XI столітті. Відомо, що Ярослав Мудрий знав багато мов. Але в ті часи вивчення іноземних мов було привілеєм багатих людей.

І в наші дні особливо важливо знати іноземні мови. Деякі люди вивчають мови, тому що це потрібно їм для роботи, інші подорожують за

кордоном, для третіх - це хобі.

Усі, хто знає іноземні мови, можуть розмовляти з представниками інших країн, читати зарубіжних письменників в оригіналі, що розширює кругозір.

Люди, що знають іноземні мови, потрібні для розвитку техніки, економіки та мистецтва у сучасному суспільстві.

Не дивно, що багато мислячих та високоосвічених людей - поліглоти. У наші дні англійська мова стала найважливішою мовою світу в політиці, науці, торгівлі і культурних відносинах. Це рідна мова для більш ніж 300000000 людей. Це офіційна мова таких країн, як США, Канада, Австрія, Нова Зеландія, ПАР, Індія і багатьох американських країн. Англійська мова - одна з п'яти офіційних мов ООН.

Це мова комп'ютерних технологій.

Англійська - мова великої літератури. Це мова Вільяма Шекспіра, Джонатана Свіфта, Вальтера Скотта, Чарльза Дікенса та багатьох інших видатних письменників.

Люди хочуть читати твори відомих письменників в оригіналі, іноземні газети та журнали. Людина, що вивчає іноземну мову, у той же час знайомиться з культурою інших країн, їх літературою, історією, географією.

Великий німецький поет Гете якийсь сказав: "Той хто не знає іноземної мови, не знає своєї власної".

Великий український письменник, поет і мислитель Т.Г.Шевченко казав: "Скільки ти мов знаєш, стільки ти раз Людина".

От чому, щоб краще зрозуміти себе і навколишній світ потрібно, вивчати іноземні мови. Одна американська приказка говорить: "Не приховуй своїх талантів: вони даються для того, щоб ними користуватися". (Hide not your talents: they for use are geek).

Група №17,
Кузнєцова Наталія

Бути вчителем - це покликання душі

Життя - вічна наука. Сьогодні воно змінюється стрімко, часом передбачувано. У період реформування освіти роль учителя в навчально-виховному процесі має бути переосилена кожним, і кожен має зрозуміти, усвідомити свою роль у житті нашої держави і в житті своїх учнів, систематизувати все надбане, відкрите в щоденній клопіткій праці, здійснивши крок на шляху опанування таких педагогічних технологій, які б допомогли вчителю зробити процес навчання цікавим, різноманітним, ефективним, демократичним.

Національною доктриною розвитку освіти в Україні утверджено стратегію випереджаючого, інноваційного розвитку освіти й науки, забезпечення самоствердження і самореалізації особистості. Освіта сьогодні спрямована на умови демократії, ринку, новітніх науково-інформаційних технологій. Місія школи полягає в тому, щоб допо-

могти кожній дитині усвідомити суть свого життя, визначити й накреслити орієнтири власного майбутнього.

Бути вчителем - це покликання душі. Адже, саджати зерна знань в дитячій душі може не кожен.

З 1 лютого по 12 березня 2010 року ми, студенти 5 курсу Інституту математики, фізики і технологічної освіти Вінницького Педагогічного університету ім.. М. Коцюбинського, зокрема, Кротик Г. Г., Колупайло П. В., Савчук Л. І, Стрічишина Т. О, проходили навчально - педагогічну практику в Вінницькому вищому міжрегіональному професійному училищі.

Проходячи практику в училищі, ми ще раз переконались в багатогранності та важливості професії вчителя. А також переконались в тому, що робота з дітьми вимагає знань не тільки свого предмету, а й багатьох питань, пов'язаних з нашим життям.

Досвід, який ми отримали під час проходження практики є неоціненним здобутком для нас, як майбутніх вчителів. Ми мали можливість

співпрацювати з чудовими, досвідченими вчителями. Ознайомились з їхнім досвідом роботи, запозичити собі нові методи та прийоми навчання. А найголовніше, в нас була можливість одразу застосовувати їх на практиці.

Всі учні, які навчаються в училищі, мають можливість навчатись в добре технічно оснащених аудиторіях. В училищі створені всі умови для розвитку особистості кожного учня.

І хто, як не ми повною мірою змогли відчутися те, що всі зусилля вчителів спрямовані на те, щоб роки перебування в училищі були не підготовкою до життя, а власне життям.

Ми зрозуміли, що на уроках вчитель має не просто дати суму знань, а сформувати життєву компетентність як самоздатність особистості до оптимальних дій, що базується на знаннях, досвіді, здобутих завдяки навчанню. Як писала Софія Русова: "Мета школи - привчити до життя, розуміти його, знайти в ньому своє місце".

Навчально - педагогічна практика в ВМВПУ справила на нас, сту-

дентів, багато позитивних вражень. Адже, практика - це співнавчання, або взаємонавчання, бо учні беруть знання від молодого вчителя, а той навички роботи з ними.

Ми дуже вдячні вчителям та адміністрації училища за задоволення, яке отримали ми від навчально - педагогічної практики. Це послугує нам додатковим стимулом до роботи з дітьми у школі.

Стрічишина Т.О.,
студентка ВДПУ ім.Коцюбинського

Цікаві факти про Землю

Атмосфера земної кулі важить 5 300 000 000 000 000 тонн.

Весна рухається із швидкістю приблизно 50 кілометрів на добу. Це визначено за спостереженнями за суцвіттям окремих рослин.

З нафти можна отримати до мільйона різних хімічних сполук, а з кам'яного вугілля - "тільки" 400 тисяч.

Найпоширенішим на землі мінералом є кварц.

Довжина орбіти, по якій Земля рухається навколо Сонця, в 23 тисячі разів більше довжини екватора Землі.

Самим "мертвим" водоймищем є не Мертве море, а озеро Смерті в Сіцилії, на берегах якого відсутня рослинність, а будь-яку живу істоту в його воді чекає миттєва смерть. З дна озера б'ють два джерела сильно концентрованої кислоти, яка і отруює воду.

Найбільша за площею частина світу - Азія (43,5 млн кв. км), найменша, - Австралія (разом з Океанією близько 9 млн кв. км).

У Долині смерті, найсухішому і гарячішому місці на земній кулі, живе понад 15 видів птахів, 40 видів ссавців, 44 види плазунів, 12 видів амфібій, 13 видів риб і 545 видів рослин.

У місті Тегазі (Сахара) зустрічаються будівлі, стіни яких виготовлені із кам'яної солі. Це одне з найсухіших місць на Землі, і тому будинкам не загрожує небезпека розчинитися від дощу.

Місцевість Сен-Мішель в північно-західній Франції двічі на добу стає островом і двічі півостровом. Своєрідне явище обумовлене сильними приливами і відливами в цій частині Атлантичного океану.

Між островами Балі і Ломбок відстань всього 15 миль. Максимальна глибина розділяючої протоки - 341 метр. Проте, не дивлячись на близьке сусідство, на цих двох островах живуть абсолютно різні чотириногі тварини, прісноводні риби і навіть птахи. Як дотепно зауважив один учений, ці острови відрізняються своєю фауною більше, ніж Англія від Японії.

Луна - відбиття повітряної хвилі. Якщо скеля, що відбиває звук, знаходиться від нас на відстані менше 30 м, то луна не виникає. На річці Рейн є місцевість, де луна повторює слово 20 разів.

Кожен знає, що таке гірська хвороба: підйом на високі вершини супроводжується підвищенням кров'яного тиску. Єдине місце на земній кулі, де такої залежності не спостерігається - Північний Тянь-Шань. У жителів його гірських районів тиск нижчий, ніж у мешканців рівнин.

Найбільший вулкан на світі знаходиться на японському острові Кіу-Шіу і називається Асо. Довжина кратера цього вулкана досягає 23 кілометра, ширина - 14 кілометрів, глибина - 500 метрів.

Вулкан Ісалько в республіці Сальвадор вивергається через кожних

о хвилину. За 200 років виверження відбулося більше 12 мільйонів раз.

Японія - класична "країна землетрусів". В середньому на її території відбувається три землетруси на добу: "На сніданок, обід і вечерю", - як говорять японці жартома.

У природі існує близько 1330 видів води. Вода розрізняється за походженням (дощова, ґрунтова, зі свіжого або довго лежачого снігу і ін.), по кількості і характеру розчинених в ній речовин. У кубічному сантиметрі морської води міститься 1,5 грама білка і немало інших поживних речовин.

Вчені підрахували, що Атлантичний океан "по поживності" оцінюється в 20 тисяч урожаїв, що збираються за рік на всій суші. Якби всі люди споживали і використовували на корм худобі рослинні ресурси моря і океанів, то їжі було б досить для 290 мільярдів чоловік.

Середня температура поверхні води світового океану рівна 17,4 градусів, тоді як середня температура нижнього шару повітря над світовим океаном рівна 14,4 градуса. Займаючи майже 3/4 поверхні земної кулі, океан служить могутнім і постійно діючим обігрівачем нижніх шарів атмосфери.

Найбільш прозора вода в Саргасовому морі, що розташоване в західній частині Атлантичного океану.

На крихітному островці Ель-Аларан (поблизу північного побережжя Чилі) водиться більше одного мільйона бакланів, - чайок. Величезні зграї постійно носяться над морем, заглушуючи своїм криком шум океану. Земля острова Кимолос, що входить до групи Кикладських островів що в Егейському морі, складається з мильної речовини, яку жителі острова використовують як мило. Вони миються нею і перуть білизну. Коли йде дощ, острів покривається мильною піною.

Кількість річок, що впадають в Атлантичний океан, значно більша, ніж кількість річок, що впадають в найбільший зі всіх океанів, - Тихий океан. Це пояснюється тим, що уздовж берегів Тихого океану на великій відстані тягнуться високі гори. В результаті цього Тихий океан вбирає в себе води тільки з 20 відсотків площі суші, тоді як Атлантичний і Північний Льодовитий океани збирають в себе води з 53 відсотків всієї суші земної кулі.

Річкові потоки щорічно відносять в моря і океани 16 мільярдів тонн твердих матеріалів у вигляді каменів, різних уламків або розчинених речовин. Якщо все це завантажити в товарні вагони, то утвориться поїзд, який 30 разів опояшає земний екватор.

З 70 річок Європи і Азії завдовжки більше 1000 кілометрів 50 протікає по території колишнього Радянського Союзу.

Один берег річки Уралу знаходиться в Європі, інший - в Азії.

Сибірські річки приносять в Льо-

довитий океан стільки тепла, скільки дало б спалювання 3 мільярдів тонн палива. Коли б не річки, клімат Півночі був би суворішим.

Озеро Байкал по об'єму рівне 94 Азовським морям.

Озеро, наповнене "чорнилом", є в Алжирі, поблизу Сиді-бель-Аббес. Воду цього озера можна писати на папері. "Чорнило" ніколи не висихає, оскільки його запас постійно поповнюється. Річ у тому, що в цю "природну чорнильницю" впадають дві невеликі річки: води однієї з них багаті солями заліза, а іншої - гуминовими речовинами; вони і утворюють рідину, подібну до штучного чорнила.

На Землі Вікторії (Антарктида) знайдено озеро, вода в якому в 11 разів солоніша морської і може замерзнути тільки при температурі - 50 градусів.

Гейзери - гарячі джерела Камчатки виділяють в добу таку кількість тепла, яке еквівалентне 15 млн кубометрів газу.

Коштовні камені аметисти і опали мають таку ж хімічну формулу, як і річковий пісок, а рубін має формулу білої глини.

На Північному полюсі тепліше, ніж на Південному. Північний полюс знаходиться на рівні моря, Південний - на висоті понад 3 кілометри над рівнем моря. Північний полюс оточений з усіх боків материками, які влітку дають немало тепла; до Північного полюса підходить гілка теплої течії Гольфстрім; Північний полюс освітлюється сонцем майже на тиждень довше, ніж Південний.

З поверхні всієї земної кулі піднімається в атмосферу 511 тисяч кубічних кілометрів води. 411 тисяч кубічних кілометрів піднімається з однією тільки поверхні океану.

Гроза в Єгипті буває всього один раз на 200 років.

Блискавки приносять користь. У своєму "блискавичному" польоті вони встигають вихопити з повітря мільйони тонн азоту, "зв'язати" його і направити в землю. Це безкоштовне добриво збагачує ґрунт.

Більше половини населення земної кулі ніколи не бачила снігу.

Виявляється, лід неоднаково холодний. Є дуже холодний лід, з температурою біля мінус 60 градусів. Це лід деяких антарктичних льодовиків. Набагато тепліший лід гренландських льодовиків. Його температура приблизно дорівнює - 28 градусів. Зовсім "тепліший" лід (з температурою близько 0 градусів) лежить на вершинах Альп і Скандинавських гір.

Кількість води, "законсервованої" в льодовиках земної кулі, в 50 разів менша, ніж вся маса океанських вод. Але якби льодовики розтанули, то рівень світового океану підвищився б на 800 метрів.

Два-три айсберга середньої величини містять в собі масу води, яка дорівнює річному стоку Волги - 252 кубічних кілометра.

В Сахарі щорічно спостерігається близько 160 тисяч міражів. Вони бувають стабільними і блукаючими, вертикальними і горизонтальними. Складені навіть спеціальні карти караванних шляхів з відміткою місць, де зазвичай спостерігаються міражі. На цих картах вказано, де з'являються колодязі, оазиси, пальмові гаї, гірські ланцюги. Жертвами міражів особливо часто виявляються каравани в пустелі Орг-ер-Раві. Перед людьми на відстані двох-трьох кілометрів постають оазиси, до яких насправді не менше семисот кілометрів.

Статтю підготувала за матеріалами Інтернету Заступник директора Корженко С.Г.

СВЯТА ВЕСНЯНОГО ЦИКЛУ СИЛА КВІТНЯ

Назва місяця пов'язана з періодом розквіту природи, людей, тварин та рослин. У цей час все живе наливається життєдайною силою і починає квітнути. Кожний рік з початку християнства перед Пасхою на Землю сходиться Благодатний Вогонь, який освячує усіх, хто вірить в Ісуса Христа. Тому віруючі люди спроможні зберігати не тільки свою життєдайну силу протягом року, але й підтримувати її у тварин та рослин, що знаходяться в їхньому господарстві. Все, що не спроможне продовжувати життя помирає о цій порі, негативно до Благовіщення, а позитивно протягом місяця та навіть під час великих свят. Народження дітей та тварин від Благовіщення до Пасхи вважається передчасним. Тому люди, які народились о цій порі вважаються нещасливими, а тварини можуть мати вроджені вади. Хоча вони й народились у відповідний час згідно медичним показникам, та для природи, якою керує Бог, це не є доказом їх повноцінного розвитку. Бо зачаття сталося під час Петрового посту. Сільські трударі цінували життєдайну силу квітня, тому намагались не втратити на другорядні справи бодай хоч один час, тому кожну годину витрачали на упорядкування свого господарства. Існувало навіть прислів'я: "Квітневий день рік годує!"

Для квітня існують такі прикмети:

- ранковий туман віщує ясну погоду;

- на початку квітня грім - на тепле літо;
- якщо закумкали жаби - можна садити кукурудзу;
- березень з водою, квітень - з травною, а травень - з квітами;
- квітень з водою, жовтень - з їдою;
- ранні ластівки - щасливий рік;
- як терен квітнем побіліє - тоді селянин ячмінь сіє;
- де ластівка не літає, а в квітні додому прилітає.

1 КВІТНЯ - СВЯТО СМІХУ, ДЕНЬ ОБМАНІВ

Відзначають його в багатьох країнах, а початок свята ховається у сутінках старовини. Здавна 1 квітня було святом весни, пробудженням природи. Власне, це було свято початку нового року. В XVI ст., у зв'язку із зміною календарної системи, початок року в країнах Європи було перенесено на перше січня і першоквітнєве свято стало неофіційним. Цього дня вручали жартівливі подарунки, розігрували друзів і знайомих, висловлювали смішні побажання. Як припускають науковці, до нас в Україну та Росію це свято прийшло з Німеччини, імовірно, на початку XVIII ст. Його називали ще брехливим днем або Марією-брехухою - одним із народних прозвищ Марії Єгипетської - святої VI ст., день вшанування якої за старим стилем збігається з 1 квітня. Дарини, Хризанта (1 квітня). Якщо тепла погода, то це - на врожай. До цього дня мають зійти останні сніги, а тому спостерігали: якщо вода стікає шумливо, то повинні бути густі трави, а тихо - кволі. Народна поговорка стверджує: "Як Хризант погідний, то буде рік дорідний".

4 КВІТНЯ - СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ, ПАСХА, ВЕЛИКДЕНЬ

Найголовніше християнське свято, яке встановлено в пам'ять Воскресіння розп'ятого на хресті Сина Божого - Ісуса Христа. На подіях Його хресної смерті і воскресіння ґрунтується християнське вчення. Святкування Великодня заповіли апостоли. Як розповідає Святе письмо, в день воскресіння рано-вранці, коли ще темно було, стався великий землетрус, і ангел Божий зійшов з неба, і відкотив камінь від входу до гробниці, де лежав мертвий Христос, і сів на камені. Вигляд його був, неначе блискавиця, а шати на ньому були білі, як сніг. І від страху перед ним затремтіла сторожа, що охороняла вхід, і залякла, як мертва.

Після цього чуда прийшли до гробу жінки-мироносиці з наготованими пахощами, щоб намастити тіло Ісуса, та не знайшли його. І коли стояли збентежені, з'явилися два мужі у блискучих одежах і сказали, що Христос воскрес.

За легендами, того дня, як Христос воскрес, сонце з радості не заходило, і день був великим, тому й названий Великдень. Інша назва - Паска (Пасха) походить від давньоєврейського іменника "пейсах" - перехід. Офіційна церковна назва свята - Світле Христове Воскресіння, Пасха. Вітаючи один одного зі святом люди промовляють: "Христос воскрес!" і чують у відповідь: "Воістину воскрес!"

В ніч на Великдень освячуються паска, крашанки, ковбаси, сир тощо. За повір'ями, уся нечисть найбільше боїться великодніх дзвонів і розбігається в страху далеко по нетрях та прірвах.

В ніч Воскресіння Христового парубоцтво згідно з народною традицією розпалювало вогонь, що мало нагадувати про світло Сонця та про Великдень. У деяких місцевостях ходили на кладовище просити прощення у батька й матері ті, кого прокляли покійні батьки.

7 КВІТНЯ - БЛАГОВІЩЕННЯ

Третє за значенням народно-релігійне свято після Великодня і Різдва Христового. Його встановлено в пам'ять одержання Дівою Марією благої вісті про те, що вона стане Божою Матір'ю. За переказами, коли їй було 12 років, Бог сповістив, що вона народить Сина Божого. А після того, як Марію заручили з 82-річним Йосифом, з'явився до неї архангел Гавриїл і сказав: "Радуйся, благодатна, Господь з тобою".

В Україну свято прийшло з утвердженням християнства. В народі одержало назву третьої зустрічі весни (після Стрітіння і Сорока Мучеників). Вважається, що весна в цей день остаточно поборолала зиму, Бог благословляє землю і відкриває її для сівби, після чого можна копати

чи орати землю.

Цього дня випускають на волю пташок, щоб співали, Бога прославляли та просили щастя-удачі тому, хто їх випустив. А інших тварин виганяють на подвір'я, щоб весну чули. Виставляють вулики. Яка погода на Благовіщення, така і на Великдень.

У народі з особливою пошаною ставилися до цього свята, оскільки вважали, що "Бог у цей день благословляє всі рослини", а відтак було за великий гріх братися за будь-яку роботу. Особливо застерігали вагітних жінок, бо як працюватимуть, то неодмінно відріжуть ніжку своїй дитині. Існує повір'я, що навіть птах на Благовіщення не в'є гнізда. За легендою, зозуля тому не має свого кубла й підкидає яйця в інші, що "колись на свято вила гніздо і Бог їй відібрав пам'ять".

Великим гріхом вважалось на Благовіщення позичати вогонь. Цей звичай зафіксо-

ваний на всій території України.

А ось на Поліссі були переконані: якщо закопати в кінці посіву проскурку (проскурку), то град обійде стороною таке збіжжя...

Але найбільше вірувань пов'язаних з Благовіщенням, побувало на Закарпатті. Дівчата намагались до сходу сонця розплести волосся, обійти довкіл оселі й тричі замести в хаті долівку; сміття ж разом з віником відносили до річки і, набравши у відерце води, скроплювали нею те місце, де мали садити капусту, яка потім не слизнути (до речі, на Слобожанщині в цей день намагались обов'язково висадити капустяну розсаду).

Особливі надії з цим святом пов'язували й пасічники. Дехто кидав у мед проскурку і підготовував комах, щоб "зубастими були"; інші до медової сити добавляли червоного перцю і давали бджолам, щоб були здоровими. Найбільш заповзяті ставили на льотки вовчі пащі ("Бджола, котра пролізе через неї, зуміє одгризтися від чужих") або ж розстеляли перед вуликом червону тканину ("Най комахи зляться на напасників").

З Благовіщенням пов'язаний ще один обряд, котрий у народі називали "вдовиним плугом". Цей високогуманний звичай засвідчує високий рівень моральності, шляхетності суспільних взаємин серед простого народу. Саме в цей день сільські громади, зібравшись на свої віча, вирішували, хто і коли буде обробляти ниви вдовам та сиротам.

Адже здавна в Україні існував звичай: першу весняну оранку починали в тих родинах, де не було господаря. Виконували цю нагальну і важливу роботу за допомогою толоки, тобто колективно і без оплати. Вважалось аморальним, якщо хтось із односельців, знехтувавши звичаєм, раніше од вдів починав орати в себе вдома.

О цій порі починають цвісти перші весняні квіти: проліски, первоцвіт, ряс, сон-трава. За народними прикметами, хто знайде в цей день ряс, то повинен його зірвати, кинути під ноги й промовляти: "Топчу, топчу ряс, дай Боже, дїждати і на той рік топтати!" Звідси й вислови: "Топтати ряс" - значить жити, "не топтати" - значить померти. "Мабуть, йому вже ряску не топтати", - кажуть про кволого, хворого чоловіка, що має скоро померти. Те ж саме кажуть і про сон-траву. "Дай, Боже, дїждати, сон-траву топтати!" Раніше виходили цілим селом або вулицею топтати ряс, при чому і малі і старі.

Якщо на Благовіщення, йдучи по воду, дівчина знайде квітку первоцвіту, то це знак, що цього літа вона вийде заміж. "Первоцвіт - вісник дівочого весілля".

На Поділлі вважують, що пролісок - символ надії, щастя, молодості краси. Хто знайде пролісок на Благовіщення й зірве його, повинен покласти за пазуху. На Великдень, як заспівають "Христос Воскрес!" потрібно війняти із пазухи й покласти під іконами на щастя. На Харківщині вважали, що хто хоче бути красивим, повинен на Благовіщення рано-вранці налити в миску холодної води, покласти пролісок і вмитися.

Прислів'я, пов'язані з цим святом, стверджують:

Якщо ввечері зоряно, то вродять коноплі.
Яка погода на Благовіщення, така і на Великий день.

Якщо на Благовіщення лежить сніг - літо неврожайне.

Благовіщення без ластівок - холодна весна.

На Благовіщення всяка гадь вилазить з гнізда.
На Благовіщення зими не лай, а саней не ховай.

На Благовіщення чорногуз прилітає і ведмідь встає.

На Благовіщення птиця гнізда не в'є.

Як на Благовіщення півень на порозі нап'ється, то на Юрія (6.V) віл напасється.

До Благовіщення кам'яна весна.

В березні та квітні святкують свій День народження:

Добрий майстер у роботі
І порадник у житті,
Ви розрадите в скорботі,
Не забудете в біді,
Порадієте на святі,
Не останній - за столом,
І на дружбу Ви багаті,
До людей Ви - лиш з добром,
З святом Вас віта сьогодні
Весь наш дружній колектив
Працьовиті, гарні, мужні
Будьте Ви і повні сил!

Атаманенко Д.І., Ткаченко С.І.,
Примчук О.І., Грибик Т.А.,
Колодкіна І.О., Драчук Н.В.,
Корженко С.Г., Грабенко О.А.,
Миронюк Б.В., Воронюк О.М.,
Кандибальський А.В.,
Кобилянська Т.П., Колісник Н.А.,
Мазур Р.А., Стець І.І., Моргун Р.В.,
Якимчук Н.А., Ткачук Г.Е.,
Фурман Д.Ю., Казанцева І.А.,
Мариніч С.Г., Радзецький В.С.,
Футрик С.В.

Оригінальний подарунок

Мистецтво дарувати подарунки підвладно далеко не кожному. Коли ж справа стосується такого грандіозного свята, як День Валентина, 8 Березня та інші..., найбагатіша фантазія висихає катастрофічно швидко. Адже в цікавих подарунках бідують всі, починаючи від членів родини й друзів і закінчуючи колегами по роботі. На жаль, наш вибір занадто часто виявляється у владі стереотипів, що гарантує кислі обличчя близьких, коли настає час розвертати подарунки. Добре, якщо вони навчилися приховувати свої щирі почуття за маскою дружелюбної усмішливості.

Що, скажіть на милість, робити жінці із зовсім невідповідними їй парфумами або комплектом постільної білизни у квіточку; а чоловікові, що ненавидить надмірну суворість в одязі, із черговою краваткою, що більше нагадує зашморг?

І як дивитися в очі дитині, якій ви самі читали на сон прийдешній Алана Милна й Туві Янссон, обіцяючи чудеса наяву, а подарувавши на свято черговий набір солодощів?

Ні, звичайно ж, діти обожують цукерки, але що заважає привнести крапельку чарівництва в солодкий подарунок,

зробити його дивним і неповторним?

І тоді маля не стане плутатись під ногами - воно буде зайняте більше важливою справою, розглядаючи піднесену йому казкову композицію із цукерок, подумки населяючи її новими персонажами, в хмарах власного чудесного світу, куди дорослим доступ давно закритий.

Коли мова заходить про шоколадні букети, мало хто асоціює їх із чоловіками. А тим часом серед представників сильної

половини людства досить багато "ласунів". І якщо підносити звичайну коробочку насолод у подарунок чоловікам чомусь не дуже прийнято (не вважаючи лікарів, учителів та ін.), та красиво оформлена композиція із цукерок змусить вдячно посміхнутися навіть ділову людину. Багато чоловіків по достоїнству оцінюють унікальне сполучення практичності й оригінальності, отримуючи у подарунок солодкі букети, які завдяки цьому стали одними із найпопулярніших корпоративних подарунків сучасності.

Зірки обіцяють, що в рік Білого Тигра більше інших якостей будуть цінуватися спостережливість, відвертість і оригінальний підхід до повсякденних речей. У святкові дні не хочеться бути банальним. Хочеться, щоб казка запам'яталася надовго, уразила уяву, і залишилася в нашій пам'яті до наступних новорічних свят. Бажання бути турботливим, оригінальним, романтичним, у цей час, просочений чудесами, стає особливо гострим. Іноді, доводиться чимало побігати по магазинах, щоб

серед строкатого асортименту вибрати дійсно вартий уваги, не дорогий, оригінальний подарунок.

Подарунок не просто для формальності й галочки, а для душі й з душою. Якщо ви з тих людей, хто робить подарунки не тому, що це традиція, а тому, що хочеться зробити приємне близьким і просто гарним людям, ви зможете

упоратись із цим важким завданням, зробивши власноруч композиції із цукерок, солодощів, які за простою можуть стати не тільки найкращим подарунком, але й подією, яка найбільше запам'ятається! Букети із цукерок можна подарувати

й дітям, і батькам, і коханим, і керівникам, і співробітникам! Яка рада буде ваша дитина, знайшовши солодкий букет із цукерками й іграшкою! Але День народження - це свято, що приносить радість не тільки дітям, але й дорослим. Це той час, коли дуже хочеться хоч трішки побути дитиною! Тому шоколадні букети підходять абсолютно всім - і жінкам, і чоловікам, і дітям. Ви розтопите таким дивним подарунком, навіть найхолодніше серце, уразите уяву своєї дівчини, або парубка.

Шоколадні букети - це відмінний вихід, коли потрібно знайти подарунок для керівника, але не хочеться дарувати банальні, обридлі речі. І співробітники підуть в останній робочий день у відмінному настрої, якщо одержать такий корпоративний подарунок. Солодкі букети підійдуть не тільки для близьких, але й мало знайомих людей. Вони підходять і для клієнтів, і для

Вітаємо
з Днем
Народження!

партнерів. Подарунок, сам по собі казковий, і дивний. Який, до речі, буде довгий час нагадувати не тільки про веселі свята, але й про те, яку фантазію, тепло й вигадку виявила людина, що його зробила. Шоколадні подарунки, на довгий час збережуть у собі святковий дух, і будуть піднімати ваш настрій, навіть у сірі будні, які прийдуть слідом за новорічними святами. Вони нікого не залишать байдужими, і навіть змусять повірити в чудеса.

Хто зацікавився даною статтею і хоче навчитися власноруч складати чарівні солодкі букети, може звернутися на кафедру кухарів; кондитерів.

Підготувала майстер виробничого навчання В.С. Прядун

Абітурієнти 2010

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. А також редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюєть-

ся та невпинно йде до своєї мети. В природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школяри, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудримися. Хай Вам щастить!

Від редактора
"Молодіжного вісника"

Зроби свій
вибір!

Лауреати виставки
«Сучасна освіта в
Україні»

Винницьке міжрегіональне
вище професійне училище
запрошує на навчання

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль у номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік - ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшов до 100 найкращих ПТНЗ України

2009 рік - срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік - золота медаль у номінації "Розробка та впровадження інноваційних технологій навчання у ПТНЗ".

На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. «Бармен. Офіціант».
2. «Кухар. Кондитер».
3. «Кухар. Офіціант».
4. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів».
5. «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець».
6. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Юнаки

7. «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».
8. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення».

Дівчата

9. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку».
10. «Секретар. Оператор комп'ютерного набору». «Секретар. Оператор поштового зв'язку»
12. «Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку».

13. «Кухар. Кондитер», «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки» За цими на-

прямими будуть формуватися групи з числа молоді, які мають вади слуху.

На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. «Секретар. Оператор комп'ютерного набору».
2. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку».
3. «Секретар. Оператор поштового зв'язку».
4. «Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку».
5. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Юнаки

6. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення»

Юнаки та дівчата

7. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів».
8. «Кухар. Кондитер».
9. «Кухар. Офіціант».

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

10. «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець».
11. «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» (юнаки).

12. Агент з постачання - 10 місяців

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії з отриманням диплома молодшого спеціаліста (позабюджетне навчання)

1. Комерційна діяльність - 1 рік 6 місяців

Учні отримують
стипендію в
розмірі
200 гривень

Запрошуються до співпраці учні усіх курсів училища. Чекаємо від Вас заміток про події з навчального, культурно-масового, спортивного життя ваших груп чи всього училища. Приймаються також замітки чи статті про цікавих особистостей училища (майстрів, викладачів, співробітників і учнів). Матеріали бажано супроводжувати кількома якісними фотознімками з підписами до них.

ОГОЛОШЕННЯ

Замітка повинна мати: 1) назву; 2) ім'я та прізвище автора, номер групи, в якій він навчається; 3) дату та місце події; 4) вказівку на організатора заходу, місце проведення та тих, хто був задіяний (вказувати повні імена та прізвища); 5) обсяг замітки 0,5-1 аркуш А4 (бажано в електронному варіанті). Чекаємо на Ваші пропозиції.

Свідоцтво про
реєстрацію
Серія ВЦ №
696-54-Р
Редакція:
(0432) 27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюджен-
ня:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1300 шт.
Рекомендована ціна:
договірною
Видавець: "ВМВПУ"

Редакційна колегія
"ВМВПУ"
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В., Бо-
ровська В.В., Драчук Н.В., члени
учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка:
Олексієнко Г.П.
Адреса редакції: м. Вінниця,
вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку об-
говорення.
- Автори надрукованих матеріалів відпо-
відають за добір і точність наведених фактів
і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право ре-
дагувати та скорочувати текст. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано
в друкарні ТОВ "Прес
Корпорейшн Лімітед",
м.Вінниця, вул.Чехова,
12а. Телефон:
(0432) 63-07-97, 63-
50-55
Тираж 1300 прим.
З а м о в л е н н я
№ 10 09 03